

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: architektura

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Politechnika Krakowska im.
Tadeusza Kościuszki w Krakowie

Data przeprowadzenia wizytacji: 20-21 stycznia 2026 r.

Warszawa, 2026

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	2
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	2
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	18
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	30
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	41
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	45
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	49
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	52
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	55
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	59
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	60

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. inż. Andrzej Żak, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. inż. arch. Jerzy Uścińowicz, ekspert PKA
2. prof. dr hab. inż. arch. Jan Rabiej, ekspert PKA
3. mgr inż. Krystyna Piecuch, ekspert PKA ds. pracodawców
4. Michał Chorodeński, ekspert PKA ds. studenckich
5. dr Jacek Solarz, obserwator
6. mgr Małgorzata Poszwa, sekretarz

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku architektura prowadzonym na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Poprzednia ocena jakości kształcenia na kierunku architektura prowadzonym na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki została przeprowadzona w 2020 roku i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Wizytacja została przeprowadzona w formie stacjonarnej, zgodnie z Uchwałą nr 748/2025 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 18 września 2025 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej ex post. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitacje zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac etapowych oraz prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodniczący zespołu oceniającego oraz współpracujący z nim eksperci poinformowali Władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	architektura	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	architektura i urbanistyka	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	8 semestrów, 240 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	450 godzin/30 ECTS	
Moduł kierunkowy (tzw. specjalność) / moduły kierunkowe realizowane w ramach kierunku studiów	nie dotyczy	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Inżynier architekt	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	1152	40
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	3010	3010
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	142	142
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	214	214
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	94	94
Łączna liczba punktów ECTS i godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	nie dotyczy	nie dotyczy

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Nazwa kierunku studiów	architektura	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia drugiego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne i niestacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	architektura i urbanistyka	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	3 semestry, 90 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Moduł kierunkowy (tzw. specjalność) / moduły kierunkowe realizowane w ramach kierunku studiów	nie dotyczy	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister inżynier architekt	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	249	0
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	1018	1018
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	56	56
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	84	84
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	56	56
Łączna liczba punktów ECTS i godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	nie dotyczy	nie dotyczy

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁹ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione

⁹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Kształcenie na ocenianym kierunku architektura w Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie realizowane jest przez Wydział Architektury. Studia I i II stopnia mają profil ogólnoakademicki i są realizowane w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

Koncepcja kształcenia na kierunku jest zgodna z misją, strategią i polityką jakości, sformułowanymi i przyjętymi przez Senat Uczelni w celu określenia jej fundamentalnych wartości, kierunków rozwoju oraz roli w społeczeństwie, gospodarce i nauce. Głównym aktem prawnym w tej kwestii jest Uchwała Senatu PK nr 53/p/11/2008 w sprawie przyjęcia misji.

W przesłaniu zawartym w misji Uczelni, która zgodnie z tradycją uniwersytecką polega na dążeniu do prawdy, szacunku dla wiedzy i umiejętności, rzetelności w ich udostępnianiu i upowszechnianiu, otwartości na nowe idee, poszanowaniu godności osobistej i praw obywatelskich człowieka, a także respektowaniu akademickich swobód, Senat ustanowił za kluczowe dla funkcjonowania nowoczesnej uczelni technicznej przede wszystkim: kształcenie elit jako wysoko wykwalifikowanych kadr inżynierskich, zdolnych do podejmowania wyzwań gospodarczych i społecznych, realizację prac badawczych, które służą rozwojowi nauki i transferowi technologii do przemysłu na najwyższym poziomie oraz służbę społeczeństwu, poprzez aktywny udział w życiu publicznym, w tym upowszechnianie wiedzy technicznej oraz dbałość o tradycję i etykę zawodową.

Zgodnie z tą misją na kierunku architektura kształcą się wysoko wykwalifikowane kadry inżynierskie architektów, mogące sprostać wyzwaniom gospodarki krajowej i światowej oraz umożliwia się rozwój pasji badawczej naukowej kadry, służącej gospodarce i społeczeństwu w rozwiązywaniu współczesnych problemów technicznych i technologicznych w architekturze, z wdrażaniem efektów naukowych dociekań do praktyki gospodarczej, poprzez jej badanie, projektowanie i wdrażanie współczesnych rozwiązań architektury, przy krajowej i zagranicznej wymianie naukowych doświadczeń i potencjału intelektualnego. Służebność tej działalności jest bezpośrednia i długotrwała. Bez pięknej, trwałej i użytecznej architektury człowiek żyć w przestrzeni nie może, tak jak nie może żyć bez prawdy, dobra i piękna.

Obowiązującą w okresie działalności Uczelni, w którym dokonywana jest ocena kierunku, jest strategia przyjęta uchwałą Senatu nr 47/o/10.2008 z 24 października 2008 r., zmieniona uchwałą Senatu nr 43/o/05/2011 z 27 maja 2011 r. W grudniu 2025 r. Senat procedował nową Strategię Rozwoju Uczelni, która aktualizuje i rozwija realizację misji w kontekście współczesnych wyzwań cywilizacyjnych do 2030 roku.

Zgodnie ze strategią Uczelni do priorytetów koncepcji, celów kształcenia i uprawianej polityki jakości, należy kształcenie wysoko wykwalifikowanych architektów jako kadr inżynierskich, które mogą sprostać wyzwaniom gospodarki i rynku pracy, kształcenie kadry naukowej, ze wsparciem rozwoju jej pasji badawczej, uczestnictwem w krajowej i światowej wymianie naukowej, a także zapewnienie udziału pracowników, studentów i absolwentów w rozwiązywaniu istotnych problemów otoczenia gospodarczego, służąc całemu społeczeństwu poprzez polepszanie jakości otaczającej nas architektury i krajobrazu oraz wdrażanie wyników badań naukowych do gospodarczej praktyki. Realizuje się to

bezpośrednio poprzez konstrukcję struktury programowej studiów i jej treści, zawartych zwłaszcza w przedmiotach praktycznych o statusie projektowym, stanowiących podstawę uprawiania zawodu architekta, jak też poprzez szeroki zakres i pogłębioną treść przedmiotów stanowiących tzw. kontekst projektowania i zajęcia uzupełniające, rozwijające kompetencje naukowo-badawcze, inżyniersko-techniczne, humanistyczne, estetyczne i społeczne. Realizuje się też poprzez organizację procesu edukacji, a zwłaszcza poprzez wysokiej jakości kadrę, w ten proces zaangażowaną.

Koncepcja kształcenia, jej cele i polityka jakości są przy tym w pełni zgodne w ujęciu ideowym z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta oraz Dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 7 września 2005, dotyczącą uznania dyplomu potwierdzającego posiadane kwalifikacje zawodowe architektów.

Koncepcja i cele kształcenia, zgodnie z misją, strategią i polityką jakości kształcenia Uczelni, zostały dostosowane do oczekiwań rynku pracy, w oparciu o bardzo wysoki poziom kwalifikacji badawczej i praktycznej kadry dydaktycznej, atrakcyjne, interdyscyplinarne oferty programowe i sprawdzone, zarówno tradycyjne, jak i współczesne, nowatorskie metody dydaktyczne oraz dogodne środowisko i warunki kształcenia. Powyższe realizowane jest przede wszystkim poprzez właściwie dobraną, kompetencyjną obsadę zajęć dydaktycznych architektów-praktyków o dużym doświadczeniu i dorobku naukowym i zawodowym oraz dużą liczbę zajęć o charakterze badawczo-eksperymentalnym i projektowym, o dużej wrażliwości na cywilizacyjne potrzeby, zmiany środowiskowe i o dużym stopniu wariantności. Cel kształcenia jest zorientowany przy tym na zdobycie przez studentów umiejętności preferowanych przez pracodawców i rynku pracy, wynikających z potrzeb cywilizacyjnych i środowiskowych współczesnego świata. Uwzględniono przy tym odpowiednie wymogi programowe oraz opinie interesariuszy. Powstała koncepcja kształcenia została sformułowana kolegialnie przez wszystkie jednostki organizacyjne Wydziału oraz pełnomocników dziekana, w konsultacji z Radą Pracodawców oraz przedstawicieli SARP i Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów. Projekt uzyskał pozytywną opinię Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki oraz Samorządu Studenckiego.

Na studiach I stopnia oceniany kierunek został przyporządkowany do dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka w 91%, dyscypliny inżynieria lądowa, geodezja i transport w 4% oraz dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki w 5%. Natomiast na studiach II stopnia kierunek ten został przyporządkowany w całości do dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka.

Koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w wiodącej dyscyplinie architektura i urbanistyka oraz dyscyplinach pokrewnych, do których oceniany kierunek został przyporządkowany, a które wynikają wprost z interdyscyplinarności i zakresu problemowego jej sfery działania badawczego, eksperymentalnego, projektowego i wdrożeniowego.

Dzięki szerokiemu, interdyscyplinarnemu ujęciu problemowemu w trzech dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany, absolwent studiów I stopnia jest bardzo dobrze przygotowany do wykonywania zawodu architekta poprzez osiągnięcie efektów uczenia się z zakresu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które dotyczą podstawy uprawiania zawodu architekta i jego roli, jako kreatora życia gospodarczego, społecznego i kulturowego, a które ściśle wiąże się z łączeniem badań naukowych z działalnością eksperymentalną, projektowaniem i wdrażaniem architektury. Dlatego też zasadniczą część tej koncepcji i celów kształcenia zorientowana jest na przedmioty projektowe, w tym projektowanie architektoniczne różnych kategorii budynków, projektowanie architektoniczno-budowlane, projektowanie architektoniczno-urbanistyczne, projektowanie

urbanistyczne, projektowanie ruralistyczne, planowanie przestrzenne, projektowanie architektury wnętrz, a także projektowanie wynikające ze specyficznych uwarunkowań lokalnych oraz kontekstowo powiązane z nimi: *teorię i historię architektury, architekturę krajobrazu, konserwację i ochronę dziedzictwa kulturowego, ochronę środowiska przyrodniczego, ekologię, sztuki plastyczne, ekologię czy ergonomię*. Uzupełnieniem tej koncepcji kształcenia są różne przedmioty z zakresu inżynierii, techniki i technologii budownictwa i konserwacji zabytków, przepisów techniczno-budowlanych związanych z procesem projektowania i realizacji inwestycji, a także przedmioty kształtujące umiejętność kreacji form i przestrzeni w środowisku kulturowym i przyrodniczym człowieka, zgodnie z jego potrzebami cywilizacyjnymi. To czyni, że absolwent kierunku ma opanowany warsztat projektowy, niezbędny w pracy architekta. Może podjąć pracę w pracowniach projektowych w funkcji asystenta projektanta, w przedsiębiorstwach wykonawczych oraz jednostkach samorządowych takich jak: nadzór budowlany, wydziały architektury, wydziały planowania przestrzennego oraz działy związane z prowadzeniem procesu inwestycyjnego. Może też, po odbyciu odpowiedniej praktyki, przystąpić do nadania mu w drodze egzaminu ograniczonych uprawnień budowlanych w specjalności architektonicznej.

Dzięki specjalistycznemu, lecz również interdyscyplinarnemu ujęciu w dyscyplinie wiodącej architektura i urbanistyka, absolwent studiów II stopnia jest bardzo dobrze przygotowany do wykonywania zawodu architekta poprzez osiągnięcie efektów uczenia się z zakresu szczegółowej i zaawansowanej wiedzy oraz zaawansowanych umiejętności, a także kompetencji społecznych, które dotyczą m.in.: projektowania architektonicznego, projektowania urbanistycznego, projektowania konserwatorskiego, z uwzględnieniem pogłębionej analizy i metodyki projektowania, z wykorzystaniem wielorakich czynników społecznych, gospodarczo-ekonomicznych, ekologicznych i kulturowych, w wieloaspektowym procesie rozwiązywania złożonych problemów funkcjonalno-użytkowych, technicznych, technologicznych, estetycznych, ekologicznych i in. Absolwent ma wiedzę z organizacji procesu budowlanego, integracji planów urbanistycznych z projektami planistycznymi. Zna rolę architekta w społeczeństwie i jego wpływ na środowisko przyrodnicze i kulturowe. Rozumie relacje pomiędzy ludźmi a otaczającą ich przestrzenią. Zna zasady etyki zawodowej. Jest przygotowany do twórczej pracy w zakresie projektowania i wdrażania nowej architektury i ochrony jej zabytkowych zasobów, kształtowania istotnych elementów mających wpływ na rozwój współczesnej architektury i urbanistyki oraz kultury etnicznej, lokalnej, narodowej i światowej. Absolwent może podjąć zatrudnienie w biurach projektowych, jednostkach administracji państwowej i samorządowej, jednostkach badawczo-rozwojowych, naukowych oraz jednostkach doradztwa technicznego. Może też, po odbyciu odpowiedniej praktyki, przystąpić do nadania mu w drodze egzaminu uprawnień budowlanych w specjalności architektonicznej w pełnym zakresie. Może też podjąć pracę naukową, dydaktyczną i naukowo-dydaktyczną w jednostkach do tego predysponowanych, zdobywając kolejne stopnie naukowych kwalifikacji w dyscyplinie architektura i urbanistyka i w dyscyplinach jej pokrewnych.

Koncepcja i cele kształcenia zostały określone we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Interesariuszami wewnętrznymi, biorącymi udział w kształtowaniu programów są: kierownicy katedr, nauczyciele akademicki prowadzący zajęcia i studenci. Na ocenianym kierunku architektura zostały one określone we współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, reprezentowanymi przez stowarzyszenia SARP, TUP, Małopolską Okręgową Izbę Architektów, Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Biuro Planowania Przestrzennego Miasta, a także przez inne organizacje społeczne, przedstawicieli biur projektowych i firm budowlanych (m. in. Grupy Polski Cement), reprezentujących środowisko czynnie działających na rynku architektów.

Koncepcja kształcenia i jej cele pozostają zatem także w ścisłej relacji z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i rynku pracy. Wynika to wprost z praktycznego statusu i charakteru zawodu architekta, jako zawodu zaufania publicznego. Wynikają też z wieloletniej tradycji współpracy Wydziału z szerokim gronem interesariuszy zewnętrznych. Program studiów jest systematycznie konsultowany z przedstawicielami środowisk twórczych praktyki architektonicznej, a także samorządu terytorialnego, organizacji branżowych, izb zawodowych architektów i stowarzyszeń architektów oraz instytucji ochrony dziedzictwa kulturowego. Umożliwia to permanentne dostosowywanie struktury programowej oraz treści przedmiotów do zmieniających się uwarunkowań cywilizacyjnych zachodzących w kulturze i przyrodzie, dotyczących współczesnej architektury i urbanistyki m. in. poprzez udział specjalistów zewnętrznych w zajęciach dydaktycznych i w ocenie projektów, w tym projektów dyplomowych.

Do grup i instytucji współpracujących w tym zakresie należy powołana w 2014 r. na Wydziale Rada Pracodawców, w zaktualizowanym w 2025 r. składzie, która stanowi organ opiniodawczy dziekana, do którego należy 15 osób zaproszonych spośród pracodawców z pracowni architektonicznych, administracji zatrudniających architektów z obszaru działania Wydziału oraz Małopolskiej Izby Architektów, przedstawiciele administracji państwowej i samorządowej, firmy przemysłu budowlanego i kształtowania przestrzeni oraz biura projektowe, a także przedstawiciele organizacji i stowarzyszeń zawodowych architektów, takich jak Stowarzyszenie Architektów Polskich o. Kraków, Towarzystwo Urbanistów Polskich o. Kraków i Małopolska Okręgowa Izba Architektów. To czyni, że wpływ interesariuszy zewnętrznych oraz wewnętrznych na doskonalenie i realizację programu studiów jest modelowy.

Ze współczesnych potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy wynika praktyczny status koncepcji i celów kształcenia kierunku. By kształcenie architektów było służebnie wykorzystane w celu, któremu ma ono służyć, powinno mieć głównie praktyczne, inżyniersko-techniczne zorientowanie na kształcenie zgodne ze statusem, charakterem uprawianego zawodu architekta. Ten zaś, przy swojej interdyscyplinarności, jest zawodem zaufania publicznego, a kierunek studiów architektura jest kierunkiem podlegającym specjalnej regulacji, wspomnianej uprzednio Dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu i Rady Europy z dnia 7 września 2005 r. i karty UNESCO i Międzynarodowej Unii Architektów UIA (UNESCO/UIA Charter for Architectural Education, Tokyo 2011 r.).

Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 7 września 2005 r. dotyczy również uznania dyplomu potwierdzającego posiadane kwalifikacje zawodowe architektów, co w przypadku rynku pracy architektów i potrzeb związanych jego potrzebami zawodowymi jest przeniesieniem standardów kształcenia na poziom równoważności teoretycznego i praktycznego modelu jego funkcjonowania, w którym: „Kształcenie musi odbywać się na poziomie studiów wyższych, których podstawowym przedmiotem jest architektura i których program w równoważnym stopniu uwzględnia teoretyczne i praktyczne aspekty kształcenia architekta (...)” oraz spełnienia treści problemowych, zorientowanych głównie na przedmioty projektowe. Takie potrzeby były artykułowane również przez krajowe środowisko architektów SARP i Izby Zawodowej Architektów RP, czego dowodem są wyniki ankiety przeprowadzonej wśród absolwentów wszystkich wydziałów architektury w Polsce, stanowiącej o ich wyrażnie praktycznych oczekiwaniach edukacyjnych, co znalazło swój wyraz we wspomnianym Standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, sformułowanym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r., z którym koncepcja kierunku kształcenia i wynikające z niej cele są zgodne.

Stanowi to o tym, że podstawowym celem kształcenia na ocenianym kierunku architektura jest więc kształcenie wysoko wykwalifikowanych kadr architektów inżynierów i magistrów, przygotowanych do uprawiania zawodu architekta, mogących sprostać współczesnym wyzwaniom cywilizacyjnym gospodarki krajowej i rynku pracy, rozumiejących znaczenie wartości kulturowych i przyrodniczych, w stale globalizującym się dziś nadmiernie świecie, otwartych na ustawiczne poszerzanie swojej wiedzy i umiejętności praktycznych, kierujących się uniwersalnymi zasadami etyki zawodowej. Celem tego kształcenia jest też wykreowanie postawy architekta o szerokim profilu kompetencyjnym i światopoglądowym, który pełnić ma rolę odpowiedzialnego za swoje działania inicjatora i kreatora procesów rozwojowych, zdolnego do rozwiązywania wciąż ewoluujących problemów i potrzeb cywilizacyjnych i środowiskowych świata.

Działalność naukowa Uczelni jest związana z koncepcją i celami kształcenia i jest prowadzona w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Główne sfery naukowej eksploracji związane są przede wszystkim z zagadnieniami architektoniczno-urbanistycznymi i ruralistycznymi miast i wsi województwa małopolskiego i sąsiedzkich, ze szczególnym uwzględnieniem procesów restrukturyzacji, przekształceń, adaptacji i rewitalizacji oraz obecności obiektów użyteczności publicznej i mieszkalnictwa w ich strukturze, analiz elementów środowiska zbudowanego w aspekcie racjonalnego gospodarowania energią, problemów zrównoważonego rozwoju i ekologii, problemów zmian klimatycznych, problemów budowlano-konserwatorskich. Badania obejmują także problematykę budowy środowiska mieszkaniowego miast i wsi w kontekstach poprawy jakości życia czy też ochrony dziedzictwa kulturowego Polski i Europy Środkowej, ze szczególnym uwzględnieniem regionu Małopolski i Podkarpacia. Łączą się również z zagadnieniami działalności artystycznej z zakresu działania dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki, w szerokim pojęciu estetyki architektury i urbanistyki miasta i wsi oraz architektury wnętrz, architektury sakralnej i monumentalnej, architektury miejsc kultu i pamięci.

W dominującej dla kształcenia architektury dyscyplinie architektura i urbanistyka, z dziedziny nauk inżyniersko-technicznych, Uczelnia prowadzi poważną i bardzo wysoko ocenianą w środowisku naukowym i edukacyjnym działalność badawczą i eksperymentalną. Świadectwem tej wysokiej jakości jest decyzja Ministra Edukacji i Nauki z dnia 26 lipca 2022 r., która w procesie ewaluacji działalności naukowej za okres 2022-2025 nadała Jednostce najwyższą kategorię naukową A+ w tej dyscyplinie. Poświadcza to o najwyższych kompetencjach i dorobku oraz o skuteczności metodycznej i organizacyjnej Jednostki i jej kadry, realizujących kształcenie na ocenianym kierunku, w związku z tą działalnością. Poziom ten, mierzony oceną jakości publikacji naukowych, a także efektami finansowymi działalności naukowej, z oceną projektów badawczych finansowanych ze środków zewnętrznych (np. NCN, NCBR, programy UE), komercjalizacji wyników badań i prac rozwojowych, czy też wpływem tej działalności na społeczeństwo i gospodarkę, jest bardzo wysoki. Choć stałą ułomnością systemową oceny działalności ewaluacyjnej, wskazywanej przez wszystkie reprezentujące dyscyplinę architektura i urbanistyka podmioty naukowe, jest brak priorytetowej dla tej dyscypliny oceny działalności projektowej i wdrożeniowej, stanowiącej istotny potencjał intelektualny w procesie kształceniu architektów, to w sferze ograniczonej do funkcjonujących kryteriów ewaluacyjnych, osiągnięty wynik kategorii A+ należy ocenić bardzo wysoko. Wydział przoduje w tym zakresie w Polsce.

Dzięki tej wysokiej kategorii, pozycji i prowadzonym badaniom Uczelnia posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora i stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, oraz uprawnienia do występowania o nadanie tytułu profesora nauk technicznych, co bezpośrednio wpływa na jakość procesu edukacyjnego studentów, a zwłaszcza

umożliwia sformułowanie koncepcji kształcenia i jej celów, na adekwatnym do tego procesu poziomie. Różnorodność problematyki obejmującej ww. dyscyplinę przejawia się w interdyscyplinarności badań i w strukturze procesów awansowych, gdzie funkcjonują specjalności badawcze, realizowane przez odpowiednie komisje wydziałowe. Aktywność badawcza realizująca poszczególne sfery działalności naukowej skupiona jest w katedrach, które bezpośrednio koordynują działalność naukową nauczycieli akademickich i ich zespołów z kształceniem studentów, poprzez realizowane działania w ramach zajęć i działalności kół naukowych, a także jednostkowe i zespołowe zadania naukowo-badawcze i projektowe, prowadzone w ramach grantów i projektów badawczych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że w aspekcie koincydencji badań naukowych z praktyczną sferą działalności naukowej kadry oraz ich związku z kształceniem architektury, Jednostka jest orędownikiem ciągłego podnoszenia wagi twórczości projektowej i wdrożeniowej w architekturze, dostrzegając sedno jej służebności inżynieryjno-technicznej, kulturowej, społecznej i gospodarczej, adekwatnie do światowych standardów stosowanych w samej dyscyplinie architektury i urbanistyki oraz w jej teoretycznej i praktycznej służebności, sformułowanych w Dyrektywie 2005/36/WE Parlamentu i Rady Europy z dnia 7 września 2005 r. oraz adekwatnych zapisach karty UNESCO i Międzynarodowej Unii Architektów UIA (UNESCO/UIA Charter for Architectural Education, Tokyo 2011 r.), ale także w samej Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz w Standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, sformułowanego w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r. Koncepcja kształcenia oraz jej cele konsekwentnie to realizują.

Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ustanawia wyraźny stan równoważności pomiędzy nauką teorią i praktyką, a także nauką o statusie badawczym: analityczno-porównawczym, a eksperymentalno-projektowym i wdrożeniowym. W uwieńczeniu poszczególnych etapów procesu naukowego rozwoju kandydatów wszystkich dyscyplin, przy uzyskiwaniu kolejnych stopni i tytułów naukowych, ta równoważność została jednoznacznie w ww. Ustawie zagwarantowana, zarówno przy kwalifikacji doktorskiej (art. 187 pkt. 3), habilitacyjnej (art. 219 pkt. 2c), jak i profesorskiej (art. 227 pkt. 3), a przedmiot oceny pracy i dorobku w tych postępowaniach powinny także stanowić równoważnie – w stosunku do monografii naukowej lub zbioru artykułów – zrealizowane, oryginalne osiągnięcia i prace wdrożeniowe, projektowe, konstrukcyjne, technologiczne i artystyczne.

Ma to swoje bezpośrednie konsekwencje we wdrożonym w Uczelni procesie kształcenia – w jego koncepcji, właściwym sformułowaniu jej celów oraz zastosowanej polityce jakości. Jest to świadectwem dbałości i skuteczności działań Jednostki o adekwatne zestrojenie koncepcji kształcenia i jej rozwiązań systemowych z celami, którym ma ono służyć. Efektem tych działań jest dostosowanie tej koncepcji do statusu praktycznej dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka oraz jej charakteru, specyfiki kategoryjnej i problemowej nauki, którą ona sobą stanowi oraz ich bezpośredniego wpływu na proces kształcenia studentów.

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, została określona przez Jednostkę na 214 pkt ECTS – na I stopniu studiów oraz na 84 pkt ECTS – na II stopniu studiów. Podane wartości są wiarygodne i znajdują swoje umotywowanie w koncepcji kształcenia oraz jej celach, zwłaszcza w twórczym procesie projektowym, który kreuje zasadniczy rdzeń ideowy tej koncepcji. Architektura jest kierunkiem inżynieryjno-technicznym, o statusie

interdyscyplinarnym. W ramach kształcenia realizuje się działalność naukową, adekwatnie do statusu tych dyscyplin, zarówno poprzez proces badawczy i dywagacje teoretyczne prowadzone w dyscyplinie architektura i urbanistyka oraz wielu dyscyplinach jej pokrewnych i spowinowaconych, jak i poprzez metodyczny proces projektowy i wdrożeniowy o statusie praktycznym, we współpracy wielobranżowej. Zatem w każdych działaniach edukacyjnych, choć w różnym oczywiście zakresie problemowym i stopniu intensywności, jest pierwiastek nauki, współistniejący z działalnością artystyczną, uprawianą w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Modelowym przykładem przedmiotu przygotowującego natomiast studentów do samodzielnej pracy naukowej w dyscyplinie architektura i urbanistyka jest m. in. realizowany na II stopniu studiów obowiązkowy przedmiot *metodyka pracy naukowej*, służący kształceniu języka komunikacji i metod uprawiania nauki, niezbędnych np. do realizacji części analityczno-opisowej pracy dyplomowej.

Uzupełniającą ofertę edukacyjną Wydziału, stanowiącą o przyjętej w niej koncepcji kształcenia, jest także działalność badawcza i projektowa prowadzona w funkcjonujących w niej 22 studenckich kołach naukowych. Jej efekty uzyskane w ciągu ostatnich 5 lat są upublicznione. Raz w roku odbywa się również wydziałowa sesja kół naukowych prezentująca ich osiągnięcia. Ważną sferą tej dodatkowej działalności jest współpraca naukowa nauczycieli akademickich ze studentami, czego potwierdzeniem jest 27 współautorskich publikacji zrealizowanych w latach 2021-2025. Dorobek ten stanowią również wspólne projekty, wystawy, konferencje. To ważne potwierdzenie ideowego przesłania koncepcji kształcenia i jej badawczo-eksperymentalnego statusu. W sferze działalności intelektualnej stanowi to potencjał bardzo duży, wpływający bezpośrednio i skutecznie na jakość realizowanego procesu kształcenia studentów na ocenianym kierunku studiów, w realizacji jej celów podstawowych.

Efekty uczenia się na ocenianym kierunku, na studiach I i II stopnia, są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz realizowanym profilem ogólnoakademickim. Są też one zgodne odpowiednio z 6. i 7. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji. Są specyficzne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinach, do której kierunek został przyporządkowany. Są też zgodne z ogólnymi i szczegółowymi efektami, sformułowanymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, wyszczególnionymi w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r. w zakresie struktury podziału na: przedmioty projektowe – A; przedmioty uzupełniające bloki projektowe – B (B-1 – przedmioty uzupełniające z zakresu teorii projektowania, historii i przedmioty powiązane, B-2 – przedmioty uzupełniające z zakresu techniki i technologii, B-3 – warsztat projektowy); przedmioty uzupełniające – C (zajęcia pozawydziałowe); praktyki zawodowe – D oraz przedmioty dyplomowe – E. Ujmuje to szerokie spektrum efektów uczenia się zarówno z obszaru projektowania architektonicznego i urbanistycznego, ruralistyki, architektury wnętrz i projektowania specjalistycznego wynikającego z uwarunkowań lokalnych, historii architektury i konserwacji zabytków dzieł architektury i sztuki, jak również z obszaru sztuk plastycznych, fizyki budowli, konstrukcji budowlanych, materiałoznawstwa, infrastruktury komunikacyjnej i inżyneryjnej, czy współczesnych technik projektowania wirtualnego BIM i in.

Zbiór ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się dla studiów I stopnia zawiera: 40 efektów w zakresie wiedzy, 27 efektów w zakresie umiejętności oraz 15 efektów obejmujących kompetencje społeczne. Kluczowe są kierunkowe efekty uczenia, które prowadzą do uzyskania wiedzy w zakresie problematyki konstrukcyjnej, budowlanej i inżyneryjnej związanej z projektowaniem budynków, problematyki architektury i urbanistyki związanej z projektowaniem obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych,

ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej; problematyki dotyczącej architektury i urbanistyki w kontekście wielobranżowego charakteru projektowania architektonicznego i urbanistycznego; metod i środków wdrażania ekologicznie odpowiedzialnego projektowania zrównoważonego oraz ochrony i konserwacji otaczającego środowiska; projektowania architektonicznego w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim; projektowania urbanistycznego w zakresie realizacji prostych zadań, w szczególności: niewielkich zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań, a także prognozowania procesów przekształceń struktury osadniczej miast i wsi. Wśród umiejętności należy wyróżnić projektowanie obiektu architektonicznego lub prostego zespołu urbanistycznego spełniającego wymogi estetyczne i techniczne; projektowanie obiektu architektonicznego, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadanym programem uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników; projektowanie prostego zespołu urbanistycznego; sporządzanie opracowania planistycznego dotyczącego zagospodarowania przestrzennego i interpretowanie go w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej. Spośród efektów kompetencji społecznych za kluczowe uznać należy zaś: poszanowanie różnorodności poglądów i kultur oraz do wykazywania wrażliwości na społeczne aspekty zawodu; branie odpowiedzialności za wartości architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego; samodzielne myślenie w celu rozwiązywania prostych problemów projektowych; branie odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy i inne.

Zbiór ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się dla studiów II stopnia zawiera natomiast: 39 efektów w zakresie wiedzy, 39 efektów w zakresie umiejętności oraz 16 efektów obejmujących kompetencje społeczne. Kluczowymi efektami uczenia się są te efekty, które prowadzą do uzyskania wiedzy w zakresie zaawansowaną problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą w trakcie studiów; projektowanie architektoniczne o różnych stopniach złożoności, od prostych zadań po obiekty o złożonej funkcji w skomplikowanym kontekście, w szczególności: prostych obiektów uwzględniających podstawowe potrzeby użytkowników, zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej, obiektów usługowych w zespołach zabudowy mieszkaniowej, obiektów użyteczności publicznej i ich zespołów o różnej skali i złożoności w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim; projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań; planowanie przestrzenne oraz narzędzia polityki przestrzennej etc. Wśród umiejętności za kluczowe uznać należy: projektowanie prostych i złożonych obiektów architektonicznych, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z zadanym lub przyjętym programem, uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników, kontekst przestrzenny i kulturowy, aspekty techniczne i pozatechniczne; projektowanie prostych i złożonych zespołów urbanistycznych; sporządzanie opracowań planistycznych dotyczących zagospodarowania przestrzennego i interpretowanie ich w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej; opracowanie

konserwatorskich koncepcji projektowych przekształceń struktury architektoniczno-urbanistycznej o wartościach kulturowych z uwzględnieniem ochrony tych wartości oraz właściwych metod i technik, zgodnie z przyjętym programem uwzględniającym aspekty pozatechniczne; integrowanie zaawansowanej wiedzy z zakresu różnych obszarów nauki, w tym historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury, gospodarki przestrzennej podczas rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich; projektowanie złożonych obiektów architektonicznych lub zespołów urbanistycznych, kreując i przekształcając przestrzeń tak, aby nadać jej nowe wartości – zgodnie z przyjętym programem, uwzględniając aspekty pozatechniczne i integrując interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności nabyte w trakcie studiów. Spośród efektów kompetencji społecznych za kluczowe uznać należy zaś: branie odpowiedzialności za wartości humanistyczne, społeczne, kulturowe, architektoniczne i urbanistyczne w ochronie środowiska i dziedzictwa kulturowego; efektywne wykorzystanie wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania skomplikowanych problemów projektowych.

Poszczególne efekty uczenia się, prowadzące do uzyskania kompetencji inżynierskich, realizowane są wielopłaszczyznowo, w blokach przedmiotów. Istotą ich działania jest podejmowanie konkretnych zadań i zagadnień projektowych, rozwiązywanych integralnie i jednocześnie w różnych aspektach problemowych, tak jak to się odbywa w rzeczywistym środowisku pracy zawodowej architekta. Przykładem mogą być zajęcia projektowe z grupy A-1 i A-2, które realizują wybrany temat w sposób zintegrowany, co zweryfikowano podczas hospitacji. Student, projektując np. obiekt architektury w zabudowie jednorodzinnej (A.1-5), rozwiązuje jednocześnie problemy budowlane (A.1-6), poznaje zasady projektowania architektury wewnątrz tego obiektu (A.2-1) i zagadnienia planistyczne w zakresie ruralistyki i rewitalizacji (A.2-2). Innym przykładem jest przedmiot wybieralny, na którym student ma możliwość zrealizowania swojej koncepcji architektury w technice komputerowej (B.3-7). Innym przykładem integralnego nabywania kompetencji inżynierskich jest łączenie przedmiotów projektowych i laboratoryjnych z wykładami z zakresu teorii projektowania (B.1-7) oraz budownictwa i fizyki budowli (B.2-3). Przykładem zintegrowanego systemu wypełniania treści kierunkowych realizujących efekty uczenia się w ujęciu ogólnym i szczegółowym jest natomiast hierarchiczna integracja przedmiotów na różnych semestrach, w celu pogłębiania ich zakresu i skali trudności w zakresie problematyki w nich podejmowanej, gdzie poprzednie stanowią dla następujących po nich rodzaj koniecznych prerekwizytów.

Kierunkowe efekty uczenia się uwzględniają kompetencje badawcze oraz kompetencje społeczne niezbędne w działalności naukowej, w tym związane z metodyką pracy naukowej. W zbiorze efektów uczenia się uwzględniono także potrzebę znajomości języka obcego na poziomie B2 oraz B2+ Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, w tym posługiwania się specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki, niezbędną w działalności badawczej i projektowej, w zakresie naukowej dyscypliny architektura i urbanistyka.

Wyrazem przyjętej koncepcji kształcenia i realizacji jej celów jest konstrukcja programu studiów, w którym sformułowane efekty uczenia się zakładają bardzo dobre, interdyscyplinarne przygotowanie studentów do profesjonalnego uczestnictwa w procesie kształtowania przestrzeni architektury i urbanistyki tworzącej środowisko życia człowieka i społeczeństwa. Obejmuje integralnie wszystkie czynniki wpływające na kwerendę, badanie, planowanie, eksperymentowanie, symulowanie, projektowanie, wdrażanie, wykonawstwo, użytkowanie, konserwację, utrzymanie i ochronę tego środowiska. Dokonuje się to poprzez zespolone aplikowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych o charakterze naukowo badawczym i projektowo-wdrożeniowym – teoretycznym

i praktycznym – z zakresu architektury i urbanistyki, technik i technologii budowania i wyposażania obiektów w infrastrukturę techniczną, zagadnień ekonomicznych i prawnych procesu inwestycyjnego, a także obszernej wiedzy humanistycznej, inżynieryjno-technicznej i estetycznej, obejmującej szerokie i pogłębione pojmowanie kontekstu architektury. Realizowane jest to na wysokim poziomie.

W programie studiów sformułowane zostały efekty uczenia się dla grup zajęć. Zawierają one wybrane – ogólne i szczegółowe – kierunkowe efekty uczenia się, w większości swej zawarte w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, sformułowanym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r.

Kierunkowe efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i wyznaczonymi celami kształcenia oraz dyscypliną naukową architektura i urbanistyka. Sformułowane one zostały w sposób zrozumiały, określający specyficzne kompetencje, jakie student powinien osiągnąć i pozwalający na możliwość ich weryfikacji. Bardzo docenia się przy tym dużą dozę swobody, elastyczności i podatności na zmienność uwarunkowań cywilizacyjnych i lokalnych w formułowaniu problematyki i celów poszczególnych zajęć, dając możliwość dostosowania ich do możliwości i potrzeb bieżących środowiska lokalnego i globalnych tendencji cywilizacyjnych, zwłaszcza w sferze bloków A –przedmiotów projektowych.

Warto rozważyć, czy ze względu na istnienie różnych kategorii, typów i wielkości obiektów architektury, czy też ich ulokowanie w środowisku kontestującym ich projektowanie, czy też różnych kategorii, typów i wielkości środowisk urbanistycznych, ruralistycznych, krajobrazowych, kulturowych czy przyrodniczych, wprowadzenie w strukturze programowej ujmowanych w kartach grup zajęć wyodrębnionych podziałów czy wręcz osobnych kart przedmiotów (sylabusów). To ważne ze względu na potrzebę bardziej uświadomionego wyboru ścieżki specjalnościowej studiów, zgodnie z zainteresowaniami studenta. Usprawni to też proces planowania toku dydaktycznego, adekwatnie do potrzeb kadrowych. Umożliwi też wyraźne sprecyzowanie dla poszczególnych przedmiotów liczby godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów. One bowiem różnią się w poszczególnych blokach zajęć, ze względu na ich specyfikę kategorialną.

Doceniając w pełni poziom ogólności sformułowania i zarazem strukturalny zamysł koncepcji kształcenia, która formułuje przedmioty w grupy przedmiotów (bloki zajęć), odwołujące się w treściach do różnych ich przedmiotów i ich treści kontekstujących, warto tę wariantność zapisać werbalnie w istniejących.

Efekty kształcenia wykazują też bezpośredni związek z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie kierunkowej architektura i urbanistyka oraz w pokrewnych jej dyscyplinach, do których oceniany kierunek został przyporządkowany.

Przykładem tego, na I stopniu studiów, jest efekt kierunkowy O.W.3, zawierający: „problematykę dotyczącą architektury i urbanistyki przydatną do projektowania obiektów architektonicznych i zespołów urbanistycznych w kontekście społecznych, kulturowych, przyrodniczych, historycznych, ekonomicznych, prawnych i innych pozatechnicznych uwarunkowań działalności inżynierskiej, integrując wiedzę zdobytą w trakcie studiów”. Wskazuje on na eksperymentalny proces projektowania, kluczowy w dyscyplinie architektura i urbanistyka, w powiązaniu z problemami z innych dyscyplin nauki, wielu dziedzin. Przykładem powyższego, na II stopniu studiów, jest efekt kierunkowy A.W.6 dotyczący: „zaawansowanych metod analiz, narzędzi, techniki i materiałów niezbędnych do przygotowania koncepcji projektowych w interdyscyplinarnym środowisku, ze szczególnym

uwzględnieniem współpracy międzybranżowej”, który akcentuje status interdyscyplinarny środowiska projektowego i w zakresie współpracy między branżami realizującymi projekt.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1¹⁰ (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia na ocenianym kierunku architektura, prowadzonym na poziomie studiów I i II stopnia, są zgodne z przyjętą misją i strategią Uczelni. Mieszczą się one w dyscyplinach naukowych, do których kierunku został przyporządkowany, a kształcenie realizowane jest w ścisłym związku z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową, koncentrującą się wokół zagadnień wpisujących się zakres problemowy tej dyscypliny. Efekty uczenia się w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych odpowiadają koncepcji kształcenia, a także są zgodne z 6. i 7. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, odpowiednio do poziomu studiów na ocenianym kierunku. Kierunkowe efekty uczenia się zostały sformułowane w sposób zrozumiały, pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji. Uwzględniają w szczególności kompetencje badawcze oraz nabycie umiejętności znajomości języka obcego na poziomie B2 i B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Kierunkowe efekty uczenia się zawierają pełny zakres efektów umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia PRK. Koncepcja kształcenia oraz przyjęte efekty uczenia się na kierunku architektura są zgodne ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Istotną, dobrą praktyką polityki jakości Jednostki jest harmonijne, hierarchiczne zintegrowanie w procesie edukacyjnym teoretycznej i praktycznej, oraz naukowo-badawczej i eksperymentalno-projektowej i wdrożeniowej sfery działania i eksploracji architektury jako interdyscyplinarnej nauki, techniki i sztuki łączącej sfery inżynierijno-techniczne, estetyczne, humanistyczne, społeczne i ekonomiczne, wyprowadzone z realiów pełnienia zawodowej, badawczo-projektowej pracy architekta. Zintegrowanie działalności edukacyjnej z praktyką zawodową, reprezentowaną przez projektowanie oparte na rzeczywistych problemach kreacji różnych kategorii architektury, lokowanej w różnych środowiskach kulturowych i przyrodniczych, w różnej skali i intensywności zabudowy, tworzy model kształcenia integralnego. Modelowe implementowane takiego modelu do procesu edukacyjnego, stanowi bardzo ważną, dobrą praktykę Jednostki.

¹⁰W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

2. Zaangażowanie do prowadzenia przedmiotów architektów-praktyków o dużym doświadczeniu i dorobku naukowym i zawodowym to realne świadectwo działania zastosowanej w Jednostce polityki jakości, w tym dbałości i skuteczności jej działań poprzez adekwatne zestrojenie koncepcji kształcenia i jej rozwiązań systemowych z celami, którym ma ona służyć. Efektem tych działań jest dostosowanie tej koncepcji do statusu praktycznej dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka oraz jej charakteru, specyfiki kategorialnej i problemowej nauki, którą ona sobą stanowi oraz ich bezpośredniego wpływu na proces kształcenia studentów, w realiach ich późniejszej działalności zawodowej w architekturze.

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Istotą obowiązującego na ocenianym kierunku od roku akademickiego 2022/2023 programu studiów jest połączenie wieloletniej tradycji krakowskiej szkoły architektury i jej tożsamości lokalnej ze współczesnymi modelami nowoczesnego kształcenia architektów, obowiązującymi w XXI w. Na podstawie tego ideowego nastawienia Uczelni, niepodatnego na okresowe fluktuacje administracyjne i polityczne, w oparciu świadomie ukształtowaną koncepcję ideową, zbudowano otwarty na przyszły rozwój program studiów, odwołujący się do krajowych i międzynarodowych standardów jakości, co potwierdzają uzyskane przez Wydział akredytacje: RIBA, KAUT i PKA. O skuteczności realizacji tego nastawienia edukacyjnego, konsekwencji i słuszności decyzji programowych świadczą wysokie pozycje w ocenach, w różnych rankingach kierunków studiów „Perspektyw”, „Builder Ranking Education for the Future”, czy też przynależność do prestiżowych stowarzyszeń szkół architektonicznych np. EAAE. Program ten zachowuje swoją ideową stabilność i potencjał wartości, wypracowane przez długie lata istnienia szkoły i jej tradycji edukacyjnej.

Proces nauczania i uczenia się na kierunku architektura jest procesem systemowym. Zapewnia on efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz właściwą weryfikację i ocenę ich efektów. Istotne w tym aspekcie znaczenie ma dostosowanie tego nauczania do rzeczywistych warunków pracy architekta jako procesu realizowanego w określonym miejscu i czasie, metodycznego działania w tym procesie oraz pracy w środowisku interdyscyplinarnym, zorientowanym na spełnienie różnorodnych potrzeb ludzi, z pełną świadomością podejmowania najważniejszych wyzwań środowiskowych współczesnego świata architektury.

Realizowany program studiów oraz treści programowe ujmowane są w nim kompleksowo i mają charakter specyficzny. Wynika on z dominującego udziału w nim zajęć projektowych oraz ich modułowej struktury, w której poszczególne bloki projektowe tworzą spójny, stopniowo pogłębiany w skali trudności, system zdobywania coraz to wyższych poziomów wiedzy, umiejętności i kompetencji.

W ujęciu kierunkowym treści programowych studia I stopnia zorientowane są na zdobycie podstawowej wiedzy inżynieryjno-technicznej, umiejętności projektowych i kompetencji praktycznych. Studia II stopnia rozwijają zaawansowane kompetencje projektowe, urbanistyczne i konserwatorskie, przygotowują do wykonywania zawodu architekta, w tym do realizacji złożonych projektów interdyscyplinarnych oraz do podejmowania aktywności naukowo-badawczej.

Problematyka zajęć projektowych dotyczy czterech, ściśle ze sobą powiązanych, sfer działalności architekta: architektury (I i II st.), urbanistyki (I i II st.), planowania przestrzennego (II st.) oraz ochrony i konserwacji zabytków (II st.). Problematyka dotycząca planowania przestrzennego oraz ochrony i konserwacji zabytków jest zasygnalizowana już w programie I stopnia, w ujęciu propedeutycznym. Zagadnienia projektowe w ciągu całych studiów, na obu stopniach kształcenia i w obu jej formach, obejmują zarówno aspekty architektoniczne, jak i urbanistyczne, w proporcjach adekwatnych do opracowywanej kategorii obiektu lub przestrzeni, jak i specyfiki problemowej zadania projektowego.

Zajęcia projektowe i z zakresu kontekstu projektowania są problemowo ze sobą powiązane, co pozwala łączyć w ramach jednego procesu edukacyjnego wiedzę teoretyczną i praktyczną, w obrębie sfery inżynieryjno-technicznej, estetycznej i humanistycznej, a także kulturowej, gospodarczo-ekonomicznej, prawnej, ekologiczno-środowiskowej. Jest to bliskie realiów zawodowej badawczo-projektowej i projektowo-eksperymentalnej i wdrożeniowej architektury (np. w problematyce konserwacji i ochrony zabytków). Zintegrowanie działalności edukacyjnej z praktyką zawodową, reprezentowaną przez projektowanie oparte na rzeczywistych problemach kreacji różnych kategorii architektury, lokowanej w różnych środowiskach kulturowych i przyrodniczych, w różnej skali i intensywności zabudowy, wpisuje się w model kształcenia realizowany w większości wiodących uczelni europejskich i światowych. Modelowe implementowane takiego modelu do procesu edukacyjnego, stanowi bardzo ważną, dobrą praktykę.

Program studiów umożliwia studentom stopniowe zdobywanie wiedzy niezbędnej do samodzielnego wykonywania zawodu architekta i uwzględnia komponenty pozwalające na kontynuację kształcenia na kolejnych stopniach edukacji. Program studiów został podzielony na bloki odpowiadające kategoriom grupom zajęć zgodnie ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, wyszczególnionymi w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r. w zakresie struktury podziału na: przedmioty projektowe – A; przedmioty uzupełniające bloki projektowe – B (B-1 – przedmioty uzupełniające z zakresu teorii projektowania, historii i przedmioty powiązane, B-2 – przedmioty uzupełniające z zakresu techniki i technologii, B-3 – warsztat projektowy); przedmioty uzupełniające – C (zajęcia pozawydiałowe); praktyki zawodowe – D oraz przedmioty dyplomowe – E. Szczegółowy opis bloków zajęć wraz z przypisanymi doń przedmiotami znajduje się w programach studiów odpowiednio dla I i II stopnia w części kart zajęć.

Podstawą realizowanych treści programowych studiów są przede wszystkim te dotyczące zadań projektowych oraz ściśle powiązanych z nimi treści nauczanych na przedmiotach bezpośrednio je kontekstujących i uzupełniających, zarówno w aspekcie wiedzy teoretycznej, jak i umiejętności praktycznych: projektowych, ćwiczeniowych czy laboratoryjnych. Na studiach I stopnia stanowią one 167 pkt. ECTS (z ogólnej liczby 240 ECTS), natomiast na studiach II stopnia – pkt. 68 ECTS (z ogólnej liczby 90 ECTS). To bardzo wysoki wskaźnik, świadczący o wyrażnie praktycznym nastawieniu edukacyjnym, realizowanym na ocenianym kierunku studiów.

Program kształcenia na studiach I i II stopnia jest realizowany w języku polskim i angielskim. Struktura problemowa i efekty uczenia się są takie same w obu wersjach językowych. Kształcenie w języku

polskim, na studiach I i II stopnia, odbywa się w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Kształcenie w języku angielskim, na studiach I i II stopnia, realizowane jest wyłącznie w trybie stacjonarnym.

Treści programowe studiów są zgodne z koncepcją kształcenia. Pozostają też w zgodności z kierunkowymi i ogólnymi efektami uczenia się obowiązującymi dla kierunku. Treści programowe są ujęte kompleksowo, umożliwiając uzyskanie wszystkich efektów uczenia się, w tym również osiągnięcie wszystkich efektów inżynierskich, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji, a także zawartych w Standardzie kształcenia określonym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r. wydanym na podstawie art. 68 ust. 3 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na podstawie którego zostały one zweryfikowane.

Program studiów, w zakresie realizowanych treści i metod kształcenia uwzględniają specyfikę przedmiotów i pracę w ich środowiskach, dostosowanych do rzeczywistych warunków realizacji zawodu architekta. Obejmują one zastosowanie adekwatnych, różnorodnych i specyficznych metod, jak np.: zajęcia praktyczne – projektowe w ujęciu blokowym, wykłady, seminaria, dyskusje, rysunek i rzeźbę, laboratoria komputerowe, prace praktyczne in situ: obserwację i analizę, inwentaryzację pomiarową, rejestracje wirtualne etc. Obejmują one zarówno podejmowanie zagadnień teoretycznych, jak i działań praktycznych – eksperymentalnych, projektowych, wdrożeniowych. Umożliwiają też zarówno transfer wiedzy (wykład, seminaria, ćwiczenia, laboratoria), jak i samodzielne dochodzenie do niej w toku dedukcji lub indukcji oraz metod analizy porównawczej i syntezy (ćwiczenia, projekty, referaty, elaboraty, raporty, prezentacje).

Treści programowe realizowane na ocenianym kierunku są zgodne z efektami uczenia się. Uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy oraz metodykę badań, działań praktycznych i wdrożeniowych w dyscyplinach, do których jest przyporządkowany oceniany kierunek studiów, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tych dyscyplinach. Treści programowe zostały opracowane w taki sposób, aby umożliwić osiągnięcie wszystkich efektów inżynierskich, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK oraz zgodnie ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta sformułowanym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r.

Plan studiów na ocenianym kierunku studiów, zweryfikowany w strukturze problemowej programu studiów, ujmuje ją adekwatnie w narastającej skali trudności i rozległości sekwencji zajęć i grup zajęć. Dobór form zajęć, jak i proporcje liczby godzin zajęć realizowanych w poszczególnych formach są prawidłowe, zgodne z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK, ze standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. oraz adekwatnie do światowych standardów stosowanych w dyscyplinie architektura i urbanistyka, sformułowanych w Dyrektywie 2005/36/WE Parlamentu i Rady Europy z dnia 7 września 2005 r. oraz adekwatnych zapisach karty UNESCO i Międzynarodowej Unii Architektów UIA (UNESCO/UIA Charter for Architectural Education, Tokyo 2011 r.).

Czas trwania studiów, a także nakład pracy konieczny do ukończenia studiów, mierzony łączną liczbą punktów ECTS, jak również nakład pracy niezbędny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych

do zajęć lub grup zajęć zostały oszacowane poprawnie. Zapewniają one osiągnięcie przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

Na studiach I stopnia liczbę godzin zajęć oraz liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów Uczelnia określiła odpowiednio na 3010 godzin i 142 pkt. ECTS. Natomiast na studiach II stopnia liczbę godzin zajęć oraz liczba punktów ECTS objętych programem studiów, uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów, Uczelnia określiła odpowiednio na 1018 godzin i 56 pkt. ECTS. Dotyczy to obu form studiów – stacjonarnej i niestacjonarnej.

Liczbę tę wynikają jednak wyłącznie z wewnętrznych wyliczeń Uczelni i nie mają swojego odniesienia werbalnego w planie i programie studiów. Rekomenduje się jednak precyzyjne ujęcie sposobu ich wyliczenia w poszczególnych kartach przedmiotów lub grup przedmiotów (sylabusach). Da to możliwość ułatwionej weryfikacji tej liczby i spowoduje większe uświadomienie przez studenta i nauczyciela akademickiego jej wagi w procesie kształcenia. Uczelnia bowiem, we wszystkich tzw. kartach grup zajęć zunifikowała dane, powtarzając ogólną liczbę godzin zajęć z danego przedmiotu lub grup przedmiotów w kategorii tzw. „godzin pracy własnej”. To jest mało wiarygodne. Jeśli tak rzeczywiście jest, a jedynymi przedmiotami wypadającymi z tego schematu są zajęcia wychowania fizycznego (w przypadku których student nie ma pracy własnej poza Uczelnią) oraz zajęcia projektowania dyplomowego, seminarium dyplomowego i konsultacji specjalistycznych (w przypadku których student pracuje niemal wyłącznie sam, przygotowując i konsultując tylko pod względem metodycznym swój dyplom), a także praktyk zawodowych (w przypadku których student pracuje dwa razy dłużej sam, choć chyba nie w domu, bo nie po to są przecież praktyki organizowane), to uznać to należy za kwalifikację metodycznie niespójną pod względem podanych danych i ich kwalifikacji.

Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, wynosi 214 pkt. ECTS. Liczba punktów ECTS objętych programem studiów, uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru wynosi 94 pkt. ECTS. Dotyczy to obu form studiów – stacjonarnej i niestacjonarnej.

Dane wyszczególnione przez Uczelnię wydają się być wiarygodne w kategorii powiązania kierunku z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach. Słusznie Uczelnia ujmuje w tej kategorii także proces projektowania, z nauką architektury ściśle związany. Taki jest status dyscypliny architektura i urbanistyka i taki też, wyprowadzony z niej, status kierunku studiów architektura. Dodatkowo też realizowany program kształcenia uwzględnia wyodrębnione przedmioty przygotowujące do działalności naukowej w dyscyplinie. Kontynuacją działań realizowanych na studiach jest aktywność naukowa – badawcza i projektowa – studentów realizowana w studenckich kołach naukowych, w ramach projektów działalności FutureLab, a także indywidualnych projektów badawczych poszczególnych katedr Wydziału.

W realizowanym przez Uczelnię programie studiów efekty uczenia się osiągane są wielopłaszczyznowo, w stopniu uszczegóławiającym i pogłębiającym jego aspekt problemowy oraz poszerzającym w zakresie rozległości podejmowanej problematyki. Zasadniczą metodą ich uzyskiwania jest integralność kształcenia teoretycznego i praktycznego oraz służebność kontekstu projektowego w stosunku do realizowanego przedmiotu projektu. Wdrażanie treści programowych do tego procesu następuje w systemie zintegrowanego w metodycznie skomponowane bloki zajęć, gdzie dane zagadnienie

rozwiązywane jest jednocześnie w różnych sferach problemowych, na wielu poziomach i poprzez wiele też dyscyplin branżowych – tak jak ma to miejsce w środowisku pracy zawodowej architekta.

W przypadku ogólnych efektów uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności pierwszy z wymienionych aspektów realizuje się poprzez adekwatnie skomponowane efekty i odpowiadające im formy realizacji zajęć (wykład – ćwiczenie), na przykład efekt wiedzy: „absolwent zna i rozumie problemy konstrukcyjne, budowlane i inżynierskie związane z projektowaniem budynków”, ma swój odpowiednik w zakresie umiejętności „absolwent potrafi wykorzystać doświadczenia zdobyte w trakcie studiów w celu dokonania krytycznej analizy uwarunkowań i formułowania wniosków do projektowania w interdyscyplinarnym kontekście”.

W drugim aspekcie, w przypadku realizacji bloków projektowych, np. zajęcia projektowe z kategorii A1 i A2 realizują zintegrowany temat projektowy pozwalający na zaprojektowanie obiektu architektonicznego w zabudowie jednorodzinnej (grupa zajęć / symbol przedmiotu projektowego A. 1-5), rozwiązując zarazem adekwatne do niego problemy budowlane w ramach przedmiotu projektowego (A. 1-6), poznając przy tym zasady projektowania architektury wewnątrz tego obiektu (A. 2-1) i odnosząc się do zagadnień planistycznych w ujęciu ruralistycznym i rewitalizacji środowiska architektury (A. 2-2). Taki system, stosowany już na innych uczelniach, choć trudny do instytucjonalnego przeprowadzenia i skoordynowania, stanowi sedno nauczania architektury na ocenianym kierunku. Jest też najbliższy realiów projektowych w procesie działalności zawodowej architekta. Uzupełniony o krótkie, nieprzewidziane wcześniej zadania klauzurowe, daje możliwość wypracowania odpowiednich nawyków metodycznych, reakcji na współczesną dynamikę przemian cywilizacyjnych i potrzeb wynikających z lokalnych uwarunkowań kulturowych i przyrodniczych środowiska, w którym ta architektura powstaje.

Ponieważ program studiów nie zakłada podziału na specjalności, które kierowałyby proces edukacyjny na różne ścieżki kategoriałne i problemowe, to możliwość kształtowania przez studenta własnej ścieżki rozwoju daje rozbudowany system przedmiotów wybieralnych, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów, zarówno na I, jak i na II stopniu studiów, w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

Liczba punktów ECTS objętych programem studiów, uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru wynosi: na I stopniu studiów - 94 pkt. ECTS, zaś na II stopniu studiów – 56 pkt. ECTS.

W zakresie możliwości selekcji przedmiotów wybieralnych system obejmuje trzy kategorie zajęć. Pierwszą stanowią przedmioty projektowe wybieralne, realizowane w formule „wyboru mistrza”, co praktykowane jest w zagranicznych szkołach architektury i w akademiach sztuk pięknych. Drugą kategorię stanowią przedmioty wybieralne stałe, przedkładane studentom w ofercie dydaktycznej Uczelni corocznie. Trzecią kategorią są przedmioty wybieralne zmienne, których lista jest tworzona rokrocznie od nowa, udostępniana studentom po zgłoszeniu propozycji przez pracowników poszczególnych katedr i zatwierdzeniu jej przez Kolegium Wydziału. Kategoria ta obejmuje zagadnienia tematyczne i problemowe z zakresu teorii architektury, historii, techniki i technologii estetyki. Ta kategoria umożliwia dynamiczną reakcję w kształtowaniu oferty edukacyjnej Wydziału na zmieniające się nieustannie dziś uwarunkowania cywilizacyjne i wynikające z nich aktualne problemy architektury, w środowisku jej powstawania. Przyczyniają się do tworzenia elastycznej, wciąż aktualizowanej, oferty edukacyjnej, dostosowanej do zmieniających się potrzeb studentów i kierunków rozwoju współczesnej architektury, zgodnie z aktualnym stanem wiedzy i perspektywami rozwojowymi w dyscyplinie naukowej architektura i urbanistyka.

Zbiór przedmiotów wybieralnych zmiennych dla studiów I i II stopnia, w roku akademickim 2025/2026, przedstawiono w załącznikach do raportu samooceny Jednostki. Dzięki umiejętnemu kształtowaniu samodzielności i swoistych zainteresowań studenta absolwent ocenianego kierunku jest też dobrze przygotowany do kontynuowania kształcenia na studiach III stopnia oraz do ustawicznego kształcenia po studiach, w pracy zawodowej czynnego architekta.

Plan studiów obejmuje zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których został przyporządkowany kierunek, w wymaganym wymiarze punktów ECTS. Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, wynosi na I stopniu studiów – 214 pkt. ECTS, zaś na II stopniu studiów – 84 pkt. ECTS, co w obu przypadkach stanowi ponad 50% punktów wymaganych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, sformułowanym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r.

Podane przez Uczelnię dane w kategorii powiązania kierunku z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach wydają się być wiarygodne. Słusznie Uczelnia ujmuje w tej kategorii także proces projektowania, stanowiący również naukę w dyscyplinie architektura i urbanistyka. Taki jest status tej dyscypliny i taki też, wyprowadzony z niej, status kierunku studiów architektura. Dodatkowo też realizowany program kształcenia uwzględnia wyodrębnione przedmioty przygotowujące do działalności naukowej w dyscyplinie. Na II stopniu studiów jest to np. przedmiot: metodyka pracy naukowej. Uczelnia aktywnie umożliwia też rozwój tej działalności poprzez studenckie koła naukowe, projekty realizowane w ramach działalności FutureLab, a także indywidualne projekty badawcze poszczególnych katedr Wydziału.

W toku studiów w języku polskim, zajęcia z języka obcego realizowane są na semestrach 1-4, w wymiarze 120 h łącznie (30 h w semestrze). Uwzględniono w nich potrzebę znajomości języka obcego na poziomie B2 oraz B2+ Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, w tym posługiwania się specjalistyczną terminologią z zakresu architektury i urbanistyki, niezbędną w działalności badawczej i projektowej w architekturze.

Nauczanie języka obcego jest prowadzone na czterech semestrach, a program nauczania – w zakresie umiejętności – wskazuje, że absolwent potrafi „posługiwać się co najmniej jednym językiem obcym będącym językiem komunikacji międzynarodowej na poziomie B2”.

Do grupy zajęć z nauk humanistycznych na studiach I stopnia zaliczono prowadzone w formie wykładów przedmioty takie jak *historia architektury* (4 ECTS/60 h wykładów); *ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego* (1 ECTS/15 h wykładów); *kulturoznawstwo* (1 ECTS/15 h wykładów); *prawo, ekonomia, etyka i zarządzanie* (1 ECTS/15 h wykładów); *podstawy estetyki z elementami filozofii* (1 ECTS/15 h wykładów); *podstawy historii sztuki* (1 ECTS/15 h wykładów); *podstawy psychologii środowiskowej* (1 ECTS/15 h wykładów); *podstawy socjologii* (1 ECTS/15 h wykładów). Zaliczono też realizowane w formie ćwiczeń zajęcia z języka obcego (8 ECTS/120 h ćwiczeń).

Do grupy zajęć z nauk humanistycznych na studiach II stopnia zaliczono prowadzone w formie wykładów i seminariów przedmioty takie jak: *historia urbanistyki współczesnej* (1 ECTS/15 h wykładów); *etyka zawodu architekta i prawo w procesie inwestycyjnym* (1 ECTS/15 h wykładów); *kulturoznawstwo* (1 ECTS/15 h wykładów); *metodyka pracy naukowej* (2 ECTS/15 h wykładów i 15 h seminariów). Z kategorii przedmiotów wybieralnych zaliczono również: *historię sztuki lub estetyki*

z elementami filozofii (1 ECTS/15 h wykładów) oraz *psychologię środowiskową* lub *socjologię miasta* (1 ECTS/15 h wykładów). Sposób kwalifikacji tych przedmiotów oraz ich treści nie budzą zastrzeżeń.

Zajęcia i grupy zajęć, ich forma i proporcje liczby godzin i pkt. ECTS odpowiadają założonym efektom uczenia się, co zostało szczegółowo przedstawione w raporcie samooceny uczelni, w tabeli opisu efektów uczenia się odpowiednio dla studiów I i II stopnia.

Na studiach I stopnia zaplanowano obowiązkowe zajęcia z wychowania fizycznego w wymiarze 60 godzin. Zajęciom tym nie przypisano punktów ECTS, co jest zgodne z § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów oraz w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, wyszczególnionym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r.

Choć ze względu na konieczność kontynuowania edukacji w okresie pandemii wdrożono szereg rozwiązań z zakresu użycia technik kształcenia na odległość, a część z przetestowanych wówczas rozwiązań została włączona do bieżącej realizacji programu nauczania takich, jak na przykład wykorzystanie pakietu Office 365 do udostępniania plików w chmurze, praca zespołowa, komunikacja w programie MS Teams, czy przy wykorzystaniu platformy e-learningowej Delta PK, to realizowany obecnie program studiów nie uwzględnia możliwości prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Praca z nauczycielem akademickim prowadzona jest klasycznie w trybie komunikacji bezpośredniej – „mistrz-uczeń”.

Przyjęte w Uczelni metody kształcenia są różnorodne i specyficzne. Zapewniają osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się. Wynika to ze statusu praktycznego kierunku, który wymaga, adekwatnie do przedmiotu edukacji w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji, uruchomienia różnorodnych procedur metodycznego finalizowania rozwiązań teoretycznych i praktycznych projektów i badań, z zastosowaniem analizy porównawczej, dedukcji i indukcji, studiów przypadków z ich oceną konkluzyjną czy różnych metod badań empirycznych, komparatystycznych czy statystycznych. Różnorodność i specyfika używanych metod kształcenia wynika też z interdyscyplinarnego statusu architektury, jako sfery rzeczywistości obejmujące swoim wpływem wiele dyscyplin nauki i sztuki, w ich eksperymentalnym, badawczo-empirycznym, teoretyczno-dyskursywnym oraz intuitywno-artystycznym aspekcie.

Wszystkie zastosowane w kształceniu metody, adekwatnie do statusu przedmiotu kształcenia i podejmowanej w nim problematyki, stymulują studentów do samodzielności i odgrywania aktywnej roli w procesie uczenia się. W szczególności przedmioty praktyczne, takie jak: projektowanie architektoniczne, urbanistyczne, konserwatorskie, krajobrazowe itp., stanowiące podstawę edukacyjną na ocenianym kierunku, przygotowuje ich do samodzielnego podejmowania decyzji, w pełnieniu przyszłej misji architekta.

Metody te umożliwiają także przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej w zakresie dyscypliny lub dyscyplin, do których kierunek jest przyporządkowany, lub udział w tej działalności, co wynika również z praktycznego statusu dyscypliny architektura i urbanistyka oraz równoważnego traktowania projektowanych dzieł architektury i osiąganych w procesie ich kreacji wartości w stosunku do efektów działalności naukowo-badawczej. Projektowanie utworów architektury i urbanistyki, przynależąc do sfery nauk stosowanych i wdrożeniowych, jest podstawą do metodycznej implementacji do procesu kształcenia studentów, co dokonuje się na ocenianym kierunku z sukcesem.

Zastosowane w kształceniu metody umożliwiają także uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 – w przypadku studiów I stopnia i B2+ – w przypadku studiów II stopnia, w obu formach studiów – stacjonarnej i niestacjonarnej.

Istotną częścią programu kształcenia na ocenianym kierunku studiów są praktyki zawodowe. Oferta programowa Wydziału zakłada realizację 4 praktyk: *praktyki rysunkowej*, realizowanej na 2 semestrze studiów, w wymiarze 30 h (2 ECTS); *urbanistycznej praktyki inwentaryzacyjnej*, realizowanej na 4 semestrze studiów, w wymiarze 60 h (4 ECTS); *architektonicznej praktyki inwentaryzacyjnej*, realizowanej w 6 semestrze studiów, w wymiarze 60 h (4 ECTS) oraz *studenckiej praktyki zawodowej*, realizowanej na 7 semestrze studiów, w wymiarze 450 h, w czasie nie krótszym niż 15 tygodni (30 ECTS). Treści programowe tych praktyk są realizowane zgodnie z zapisami w programie studiów.

Podstawowym celem realizacji praktyk jest uzyskanie przez studenta ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się specyficznych i zgodnych z koncepcją oraz celami kształcenia i efektami kierunkowymi określonymi w programie studiów dla kategorii zajęć D – Praktyki zawodowe na studiach I stopnia, przy uwzględnieniu wymogów sformułowanych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta oraz Rozporządzeniu Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Praktyki zawodowe realizowane są w Uczelni w oparciu o zapisy „Procedury organizacji studenckich praktyk zawodowych na studiach I lub II stopnia o profilu akademickim na Politechnice Krakowskiej”. Szczegółowe zasady organizacji praktyk zawodowych, w tym także sposób i termin ustalania bądź wyboru miejsca praktyk określa dziekan Wydziału. Weryfikacja i ocena efektów uczenia się jest dokonywana przez opiekunów zgodnie z kryteriami ustalonymi w programie studiów. Podlega to adekwatnej procedurze kontroli organizacji i przebiegu studenckich praktyk zawodowych w ramach Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia na Politechnice Krakowskiej.

Praktyka rysunkowa, urbanistyczna praktyka inwentaryzacyjna oraz architektoniczna praktyka inwentaryzacyjna mają formę zajęć terenowych in situ prowadzonych pod opieką nauczycieli akademickich. Opiekuna jako koordynatora praktyk wyznacza dziekan, a bezpośredni nadzór nad praktykami sprawują jej opiekunowie, wybrani przez niego spośród grona nauczycieli akademickich Wydziału. *Studencka praktyka zawodowa* jest realizowana poza siedzibą Uczelni, w oparciu o infrastrukturę wybranych biur projektowych. Koordynację i nadzór nad realizacją praktyki zawodowej prowadzi Pełnomocnik Dziekana ds. Praktyk Zawodowych, we współpracy z Izbą Architektów RP na podstawie porozumienia zawartego 7 czerwca 2023 r.

Proces kształcenia realizowany na ocenianym kierunku architektura uzupełniony jest o praktyki zawodowe, które stanowią integralną część procesu dydaktycznego i podlegają obowiązkowi zaliczenia, równorzędnie z innymi zajęciami objętymi programem studiów. Celem praktyki jest ugruntowanie i pogłębianie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych przez studentów w trakcie studiów oraz przygotowanie ich do efektywnego wejścia na rynek pracy poprzez czynne wykonywanie zawodu. Praktyki dają możliwość weryfikacji zdobytej wiedzy z zakresem działania i funkcjonowaniem firm, przedsiębiorstw i instytucji działających w zakresie architektury z procesami projektowania, procedurami przygotowywania, realizacji i utrzymania jej elementów, a także technologiami stosowanymi podczas ich realizacji. Są to również nowe doświadczenia związane z obowiązkami projektantów i wykonawców oraz zagadnieniami współpracy z różnymi instytucjami

i społecznością lokalną. Praktyki umożliwiają zapoznanie się z przyszłym, potencjalnym pracodawcą, jego oczekiwaniami i wymaganiami.

Efekty uczenia się w kategorii wiedzy obejmują w zakresie projektowania architektonicznego m. in. znajomość metod, technik i technologii związanej z realizacją obiektów, a także normy i standardy w zakresie projektowania architektonicznego i urbanistycznego. Obejmują także zasady funkcjonowania pracowni architektonicznej w kontekście organizacji pracy w poszczególnych fazach procesu projektowego. Efekty uczenia się w kategorii umiejętności związane są m.in. z: oceną przydatności typowych metod i narzędzi służących rozwiązaniu prostego zadania inżynierskiego o charakterze praktycznym, charakterystycznego dla projektowania architektonicznego, oceną przydatności rozwiązań technicznych w analizowaniu danych wyjściowych i korzystaniu z dokumentów, map, dokumentacji historycznych. Efekty w kategorii kompetencji społecznych skoncentrowane są na odpowiedzialności za organizację i podział obowiązków w zespole realizującym zadanie oraz świadomość znaczenia pracy w zespole. Dotyczą one także umiejętności rozwiązywania problemów związanych z realizacją prac. Stwierdzono, że efekty uczenia się zakładane dla praktyk są zgodne z efektami uczenia się przypisanymi do pozostałych zajęć lub grup zajęć.

Treści programowe praktyk obejmują zapoznanie się z praktycznymi zagadnieniami w zakresie umiejętności prowadzenia inwentaryzacji terenowej miasta w zakresie funkcjonalnym, przyrodniczym i kompozycyjno-estetycznym w tym także indywidualnych budynków w ramach praktyki inwentaryzacyjnej architektonicznej. Praktyka ma także na celu zapoznanie studentów z zagadnieniami procesu projektowego pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń i doświadczeniem zawodowym nabytym w działalności projektowej i budowlanej.

Praktyka rysunkowa, urbanistyczna praktyka inwentaryzacyjna oraz architektoniczna praktyka inwentaryzacyjna mają formę zajęć terenowo-kameralnych prowadzonych przez i pod opieką nauczycieli akademickich. Studencka praktyka zawodowa jest realizowana we współpracy z Izbą Architektów RP na podstawie zawartego porozumienia, poza siedzibą Uczelni, w oparciu o infrastrukturę biur projektowych. Koordynację i nadzór nad realizacją praktyki zawodowej prowadzi Pełnomocnik Dziekana ds. Praktyk Zawodowych. Miejsca odbywania praktyk to głównie biura projektowe architektoniczne, przedsiębiorstwa wykonawcze, a także o działalności mieszanej (wykonawczo-projektowej), zlokalizowane najczęściej w woj. małopolskim i w całym kraju. Miejsca odbywania praktyk posiadają właściwą infrastrukturę i wyposażenie, które są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, a także umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się oraz prawidłową realizację praktyk. Koordynator ds. praktyk studenckich odpowiedzialny za kierunek zobowiązany jest do kontrolowania studentów przebywających na praktyce oraz sprawdzania miejsc praktyk. Treści programowe określone dla praktyk, a także umiejscowienie praktyk w programie studiów, jak również dobór miejsc odbywania praktyk zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Przedłożono do wglądu protokoły z wykonanych hospitacji praktyk.

Brak w dokumentacji końcowej praktyk potwierdzenia przez opiekuna zakładowego efektów uczenia się w odniesieniu do zakładanych dla przedmiotu i przyporządkowanych praktykom efektom w karcie grupy zajęć. Efekty w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w karcie grupy zajęć odnoszą się do grupy zajęć, a nie do poszczególnych praktyk. Do dokumentacji praktyk dołączony jest jedynie ramowy program praktyk. W dzienniczku praktyk znajduje się opinia pracodawcy obejmująca wyniki analizy prac i dokumentacji sporządzonej przez studenta podczas praktyk. Sposób

dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, w tym także portfolio przedstawiające zakres prac, w których uczestniczył student, dają możliwość opiekunowi praktyk z ramienia Wydziału sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Sformalizowany na poziomie kierunku „Szczegółowy opis organizacji studenckiej praktyki zawodowej na wydziale architektury Politechniki Krakowskiej, Regulamin praktyki zawodowej, Procedura organizacji praktyk zawodowych na studiach I i II stopnia o profilu ogólnoakademickim na Politechnice Krakowskiej” określa zasady ich organizacji, czas trwania, warunki zaliczenia oraz obowiązki opiekunów i studentów, wynikające z procesu ich realizacji. Uczelniany opiekun praktyk jest pracownikiem merytorycznym kierunku, upoważnionym pisemnie przez dziekana. Zakładowi opiekunowie praktyk są członkami Izby Architektów i muszą posiadać uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń.

Biura projektowe dysponują odpowiednim sprzętem do wykonywania zadań powierzonych studentom. Wydziałowy koordynator ds. praktyk sprawdza możliwości sprzętowe pracodawcy, na podstawie wizyt bezpośrednich, rozmów telefonicznych i dokumentów zamieszczonych w Internecie. Udostępniona lista firm, w których odbywały się praktyki zawodowe z ostatnich lat, jest zweryfikowana i zaopiniowana pozytywnie przez wydziałowego opiekuna praktyk zawodowych oraz studentów, którzy ukończyli praktyki. Lista znajduje się u koordynatora ds. praktyk do wglądu.

Nie przewiduje się procedury realizacji praktyk z wykorzystaniem narzędzi pracy zdalnej dla tego typu praktyk kierunku, jakim jest architektura. Wymagany jest bezpośredni udział studenta podczas praktyk.

Organizacja praktyk i nadzór nad realizacją praktyk odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte i opublikowane zasady obejmujące wskazanie osób, które odpowiadają za organizację i nadzór nad praktykami na kierunku oraz określenie ich zadań i zakresu odpowiedzialności. Koordynator ds. praktyk dostępny jest dla studentów i jest wsparciem dla studenta w całym procesie realizacji praktyki zawodowej.

Praktyki zawodowe odbywają się na podstawie umowy zawartej z Krajową Izbą Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz Małopolską Okręgową Izbą Architektów RP a Wydziałem Architektury w ramach Systemu Studenckich Praktyk Zawodowych Izby Architektów RP, dzięki której studenci mają możliwość realizacji program praktyk zawodowych.

Realizacja praktyk, program praktyk, osiągane efekty uczenia się, a także opiekunowie praktyk podlegają systematycznej ocenie, która ma formę ankiet. Wyniki analiz przeprowadzanych okresowo ankietyzacji wykorzystywane są w doskonaleniu programu praktyk i procedur ich realizacji.

Praktyki zawodowe pod względem sposobu organizacji, efektów uczenia się, treści programowych i metod weryfikacji nie budzą wątpliwości i zapewniają osiąganie efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych.

Organizacja procesu nauczania na ocenianym kierunku zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się, służąc weryfikacji i ocenie efektów uczenia się. Jest ona zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta, wyszczególnionym w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 18 lipca 2019 r.

Kształcenie jest prowadzone w sposób dobrze zorganizowany, z wykorzystaniem adekwatnej infrastruktury umożliwiającej osiągnięcie wymaganych efektów uczenia się. Obejmuje ona sale

dydaktyczne i pracownie, o odpowiedniej pojemności i wyposażeniu, adekwatne do formy prowadzonych zajęć i metod kształcenia. Pomieszczenia dydaktyczne i pracownie są wyposażone w sprzęt tradycyjny, właściwy dla pracowni projektowania, rysunku, grafiki, malarstwa i modelowania oraz w sprzęt informatyczny, taki jak komputery, projektory i skanery. Pracownie projektowe umożliwiają prowadzenie zajęć metodą „mistrz-uczeń”, w formie korekt indywidualnych i zespołowych. Umożliwiają bardzo dobrą organizację zajęć klauzurowych, przeglądów i ocen zbiorowych prac. Praktyka zawodowa – architektoniczna odbywa się poza uczelnią i z udziałem Małopolskiej Izby Architektów RP, w oparciu o infrastrukturę biur lub pracowni architektonicznych. Opiekun prowadzący praktykę ma uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności architektonicznej bez ograniczeń. Uczelnia zapewnia studentom dostęp do laboratoriów komputerowych wyposażonych w sprzęt komputerowy i oprogramowanie, które jest dostosowane do profilu studiów. Umożliwia też dostęp do bazy bibliotecznej uwzględniającej adekwatny do programu studiów i specyfiki kierunku sposób przekazu treści dotyczących teorii architektury i praktyki architektonicznej w formie tradycyjnej i cyfrowej.

Organizacja procesu nauczania i uczenia się odbywa się z uwzględnieniem form studiów. Harmonogramy zajęć na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych umożliwia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Czas przeznaczony na sprawdzanie i ocenę efektów uczenia się umożliwia weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach kształcenia.

Zajęcia I i II stopnia studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, a także studiów prowadzonych w języku angielskim, odbywają się w dniach od poniedziałku do piątku, w godzinach 8.00-20.00 (20.30).

Ważnym elementem edukacji studentów oraz transmisji efektów kształcenia na ocenianym kierunku jest upublicznienie jego różnych, stosowanych przez Wydział, metod edukacyjnych, poprzez adekwatne formy ich prezentacji. Systematycznie prezentowane są wystawy projektów studenckich: semestralnych, konkursowych i dyplomowych, zarówno poprzez projekty prezentowane na wystawach stacjonarnych, jak i w postaci wirtualnej galerii, na stronie internetowej wydziału.

W Jednostce organizowanych jest też wiele konkursów studenckich. Należą do nich takie prestiżowe przedsięwzięcia jak: międzynarodowy konkurs „Kampus Czyżyny”, ogólnopolski konkurs Architektura Betonowa czy lokalny konkurs „Wnętrze-Światło-Cień”. Studenci uczestniczą też indywidualnie i zespołowo w krajowych i zagranicznych konkursach zewnętrznych, takich jak: Konkurs Dyplom Roku SARP im. Zbyszka Zawistowskiego, konkurs BDA-SARP, Drewno w Architekturze, Dyplom z ArchiCADem czy konkurs Buildera.

Umożliwia się również studentom udział w warsztatach krajowych i zagranicznych oraz w konferencjach. Dbą również o inne formy studiów m.in. rozbudowaną ofertę studiów częściowych, obejmujących m.in. program Erasmus+ i umowy bilateralne (m. in. University of Tennessee), stanowiących poszerzenie oferty dydaktycznej i umożliwiających indywidualne kreowanie własnej ścieżki rozwoju.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Program studiów I i II stopnia na ocenianym kierunku umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Treści programowe zajęć są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i współczesnymi trendami rozwojowymi w dyscyplinie naukowej architektura i urbanistyka i dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Są również powiązane z prowadzonymi na Uczelni badaniami naukowymi w tej dyscyplinie. Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta. Stosowane metody kształcenia są zorientowane na rozwój studentów. Motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają im osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej – badawczej i eksperymentalno-projektowej i wdrożeniowej oraz udział w tej działalności. Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów tych praktyk, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardzie kształcenia. Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę ich efektów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Dobrą praktykę w sformułowanej ofercie programowej ocenianego kierunku architektura stanowi modułowy system kształcenia zintegrowanego, polegający na kategorialnym i problemowym łączeniu treści poszczególnych przedmiotów i grup przedmiotów w bloki. Wynika on z dominującego udziału w nim zajęć projektowych oraz ich modułowej struktury, w której poszczególne bloki projektowe tworzą spójny, stopniowo pogłębiany w skali trudności system zdobywania coraz to wyższych poziomów wiedzy, umiejętności i kompetencji. Pozwala łączyć w ramach jednego procesu edukacyjnego wiedzę teoretyczną i praktyczną, w obrębie sfery inżynieryjno-technicznej, estetycznej i humanistycznej. Jest to bliskie realiów zawodowej pracy badawczo-projektowej o statusie eksperymentalnym i wdrożeniowym, uprawianej przez architekta. Zintegrowanie działalności edukacyjnej z praktyką zawodową, reprezentowaną przez projektowanie oparte na rzeczywistych problemach kreacji różnych kategorii architektury, lokowanej w różnych środowiskach kulturowych i przyrodniczych, przy różnej skali i intensywności zabudowy, stanowi bardzo ważną, dobrą praktykę Jednostki.
2. Istotnym elementem programowej polityki jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów, stanowiącym dobrą praktykę jest wariantywny charakter stosowanego systemu przedmiotów wybieralnych, ujmowanych w trzech kategoriach. Umożliwia on zarówno kształtowanie przez studenta własnej ścieżki rozwoju edukacyjnego, jak szybkie reagowanie na palące potrzeby w sferze społecznej, gospodarczej, technologicznej, przyrodniczo-

ekologicznej, kulturowej i in. Ustanawia poziom dynamicznej reakcji oferty edukacyjnej Wydziału na zmieniające się wciąż uwarunkowania cywilizacyjne i wynikające z nich aktualne problemy architektury. Przyczynia się do tworzenia szerokiej i elastycznej, wciąż aktualizowanej, oferty edukacyjnej, dostosowanej do zmieniających się potrzeb studentów i kierunków rozwoju współczesnej architektury, zgodnie z aktualnym stanem wiedzy i perspektywami rozwojowymi w dyscyplinie naukowej architektura i urbanistyka oraz potrzebami zawodu i rynku pracy architektów.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się rozbudowanie treści opisowych sylabusów, które nadadzą proponowanej wariantowości oferty edukacyjnej werbalny zapis, umożliwiający w pełni i bezpośrednio za ich pomocą rozpoznanie przez studenta możliwości wyboru sfery kategoryjnej przedmiotu i jego szczegółowej problematyki, zwłaszcza sfery kategorii projektowanego obiektu lub przestrzeni.
2. Rekomenduje się o precyzyjne ujęcie struktury godzin zajęć oraz liczby punktów ECTS objętych programem studiów, uzyskiwanych w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów.
3. Rekomenduje się opracowanie odrębnych sylabusów dla poszczególnych praktyk studenckich i określenie dla nich efektów uczenia się, a także dołączenie tabeli efektów do dokumentacji końcowej praktyk w celu potwierdzenia ich spełnienia przez opiekuna zakładowego.

Zalecenia

brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne. Umożliwiają one bowiem selekcję kandydatów, którzy posiadają „iskrę Bożą” w kreacji, talent i wyobraźnię oraz wstępną wiedzę dyskursywną, a także inwencję, intuicję i predyspozycje estetyczne, na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się i artystycznej twórczości.

Postępowanie rekrutacyjne na stacjonarne i niestacjonarne studia I i II stopnia na ocenianym kierunku przeprowadzane jest za pośrednictwem systemu elektronicznej rejestracji i rekrutacji. Po rejestracji tego systemu rekrutację i postępowanie kwalifikacyjne przeprowadzają powołane przez dziekana wydziałowe komisje rekrutacyjne. Celem postępowania kwalifikacyjnego jest ustalenie listy rankingowej kandydatów oraz sformułowanie listy studentów i odmowa przyjęcia na studia osobom, która nie znalazła się na liście. Informacje o procesie rekrutacji są dostępne na stronie Uczelni oraz po zalogowaniu na koncie kandydata.

O przyjęcie na studia I stopnia na może ubiegać się wyłącznie osoba posiadająca świadectwo dojrzałości bądź inny równoważny dokument, o którym mowa w art. 69 ust. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Wskaźnik rekrutacyjny dla kandydatów, którzy zdawali egzamin maturalny, ubiegających się o przyjęcie na kierunek architektura ustala się według wzoru:

$W = 2E + W1 + W2$ gdzie: E – stanowią punkty uzyskane w wyniku oceny egzaminu wstępnego z predyspozycji architektonicznych i uzdolnień artystycznych, stosowany wyłącznie dla kierunku architektura; W1 – to wskaźnik dla przedmiotu matematyka, obowiązkowego dla kierunku, liczony zgodnie z wzorem $W1=P$ albo $W1=2R$, przy czym P i R – oznaczają liczbę punktów odpowiadającą wynikowi procentowemu (%) uzyskanemu z części pisemnej egzaminu maturalnego, odpowiednio na poziomie podstawowym albo rozszerzonym. W2 – to wskaźnik dla jednego z wybranych przedmiotów (język ojczysty/ historia/ historia sztuki) charakterystycznych dla danego kierunku, liczony zgodnie z wzorem $W2=2R$, a R – oznacza liczbę punktów, odpowiadającą wynikowi procentowemu (%) uzyskanemu z części pisemnej egzaminu maturalnego na poziomie rozszerzonym, wynik egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie lub wynik egzaminu zawodowego. W przypadku kandydatów na oceniany kierunek dopuszcza się również wyliczenie wskaźnika W2 – zgodnie z wzorem $W2=P$, gdzie P – oznacza liczbę punktów odpowiadającą wynikowi procentowemu uzyskanemu z części pisemnej egzaminu maturalnego z przedmiotu charakterystycznego na poziomie podstawowym. Wynik ostateczny stosowany na potrzeby rekrutacji ustala się zgodnie z zasadą 1pkt = 1%.

Szczegółowe tematy egzaminacyjne opracowywane są przez wydziałową komisję do spraw ustalenia tematów egzaminu wstępnego, powoływaną przez dziekana. Skład komisji stanowią co najmniej dwaj nauczyciele akademicki posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, wybrani spośród pracowników Wydziału, zaś jej pracami kieruje dziekan, jako jej przewodniczący. Komisja egzaminacyjna ocenia prace zgodnie z kryteriami: zgodności rysunku z tematem szczegółowym; inwencji i wyobraźni w zakresie architektury; zgodności rysunku z zasadami perspektywy i poprawności kompozycji na arkuszu i opracowania walorowego. Zakres wymagań i sposób przeprowadzenia egzaminu wstępnego z predyspozycji architektonicznych i uzdolnień artystycznych na ocenianym kierunku zawiera załącznik do raportu samooceny.

Kandydat, który nie zdał egzaminu maturalnego z przedmiotu charakterystycznego dla danego kierunku, może również ubiegać się o przyjęcie na studia, z zerową punktacją z tego przedmiotu.

Od kandydatów na studia prowadzone w języku angielskim wymagana jest także znajomość języka angielskiego, udokumentowana na świadectwie dojrzałości, potwierdzającym uzyskanie co najmniej wyniku 60% z języka angielskiego na poziomie rozszerzonym lub świadectwem dojrzałości z języka angielskiego, zdawanego na poziomie dwujęzycznym lub świadectwem potwierdzającym ukończenie liceum z wykładowym językiem angielskim lub świadectwem matury międzynarodowej lub też certyfikatem egzaminu CPE, CAE, FCE, TOEFL, IELTS, bądź równoważnym mu.

Szczegółowe zasady przyjmowania na studia laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego określa uchwała Senatu PK z 23 czerwca 2021 r. nr 54/d/06/2021 w sprawie zasad przyjęć laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych oraz olimpiad z zakresu określonej dziedziny wiedzy na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia rozpoczynających się w roku akademickim 2025/2026 z późn. zm.

Uczelnia organizuje też ogólnopolski konkursu „Złoty Indeks PK”. Laureaci konkursu z przedmiotu predyspozycje architektoniczne otrzymują w nagrodę dodatkowe punkty w rekrutacji na studia na ocenianym kierunku. Laureaci etapu finałowego, zależnie od uzyskanych wyników, otrzymują 200, 100 lub 60 punktów. Pierwszy etap tego jest zdalny i składa się z części dotyczącej wiedzy z historii sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem historii architektury oraz z zadań rysunkowych, sprawdzających wyobraźnię przestrzenną. Drugi etap konkursu z przedmiotu predyspozycje architektoniczne jest stacjonarny i weryfikuje predyspozycje architektoniczne uczestnika, poprzez zadanie polegające na

wykonaniu modelu fizycznego na dany temat, z dostarczonych przez organizatora materiałów. W etapie tym oceniana jest kompozycja, forma i zgodność z tematem konkursu.

Natomiast o przyjęcie na stacjonarne i niestacjonarne studia II stopnia na kierunek architektura może ubiegać się wyłącznie osoba posiadająca tytuł zawodowy inżyniera architekta lub magistra inżyniera architekta. Listę rankingową sporządza się na podstawie wartości wskaźnika rekrutacyjnego W , wyliczonego ze średniej arytmetycznej ocen semestralnych uzyskanych w toku studiów. Wskaźnik rekrutacyjny dla kandydatów ubiegających się o przyjęcie na kierunek architektura ustala się według wzoru: $W = 20S + P$, gdzie: S – stanowi średnia arytmetyczna wszystkich ocen semestralnych uzyskanych przez kandydata w trakcie studiów, wyliczona z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zaś P – stawia punkty uzyskane w wyniku oceny portfolio. Kryteriami oceny portfolio jest: kompletność (gdzie niezgodność z wymaganym zakresem wyklucza z dalszego postępowania rekrutacyjnego z oceną 2,0 bez ustalenia ocen częściowych); wartość prezentowanych projektów, w tym jakość rozwiązań architektonicznych i technicznych oraz jakość ich prezentacji; walory plastyczne projektów (w tym elementów takich, jak rysunki perspektywiczne, szkice oraz rysunki prezentacyjne i ideowe). Szczegółowy zakres wymagań i sposób przeprowadzenia oceny portfolio przedstawiono w załączeniu do raportu samooceny. Podstawę przyjęcia na studia na kierunek architektura stanowi uzyskanie: wskaźnika rekrutacyjnego o wartości wyższej bądź równej wartości minimalnej ustalonej przez Wydziałową Komisję Rekrutacyjną. Ocena portfolio wynosi co najmniej 3,0. Ocena ta dokonywana jest przez Komisję Kwalifikacyjną powoływaną przez dziekana jako jej przewodniczącego. W jej skład wchodzi również co najmniej trzech nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego i będących pracownikami Wydziału. Szczegółowy sposób wyliczania średniej arytmetycznej określono w § 35 ust. 1 Regulaminu studiów na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Od kandydatów na studia prowadzone w języku angielskim wymagana jest znajomość języka angielskiego, udokumentowana świadectwem dojrzałości potwierdzającym uzyskanie co najmniej 60% z języka angielskiego zdawanego na poziomie rozszerzonym/ świadectwem dojrzałości z języka angielskiego zdawanego na poziomie dwujęzycznym / świadectwem potwierdzającym ukończenie liceum z wykładowym językiem angielskim / świadectwem matury międzynarodowej / certyfikatem egzaminu CPE, CAE, FCE, TOEFL, IELTS bądź certyfikatem równoważnym.

Szczegółowe zasady rekrutacji w Uczelni reguluje Uchwała Senatu Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki nr 52/d/06/2024 z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie warunków, trybu, sposobu przeprowadzania oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia prowadzone w roku akademickim 2025/26. Natomiast zasady przenoszenia studentów z innych uczelni na Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej określa: §14 Regulaminu Studiów PK oraz przepisy szczegółowe do Regulaminu Studiów na Politechnice Krakowskiej obowiązujące na Wydziale – załącznik nr 1 do uchwały Senatu nr 34/d/04/2020 §3. W przypadku kierunku architektura, uwzględniane są specyficzne wymagania dotyczące m.in. obowiązku złożenia portfolio prac wykonanych podczas studiów, konieczności uzyskania średniej co najmniej 4,5 z poprzednich semestrów, a także ograniczeń związanych z możliwością przenoszenia się wyłącznie na określone semestry studiów. Po spełnieniu wymogów formalnych dokonuje się porównania efektów uczenia się osiągniętych przez studenta na uczelni macierzystej z efektami wymaganymi w odpowiadających im przedmiotach realizowanych na Wydziale. W sytuacji, gdy nie jest możliwe bezpośrednie uznanie efektów uczenia się, prodziekan ds. studenckich zwraca się o opinię w tej sprawie do nauczycieli akademickich prowadzących wskazane zajęcia. Po uzyskaniu opinii o ich

kompatybilności podejmowana jest decyzja o zaliczeniu przedmiotów i okresów kształcenia. Określany jest też zakres ewentualnych różnic programowych, a także możliwości wpisu na dany semestr.

Możliwość przeniesienia się ze studiów na uczelni zagranicznej regulowana jest tymi samymi procedurami i przepisami prawa. Odbywa się to po podjęciu kwestii skali ocen i systemów ECTS, przy współpracy z Działem Współpracy Międzynarodowej PK oraz Koordynatorem Programu Erasmus na Wydziale lub Koordynatorem wymiany studenckiej w ramach umów bilateralnych z zagranicznymi uczelniami (poza programem Erasmus+).

Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się w Uczelni określone są w Uchwale Senatu Politechniki Krakowskiej nr 47/d/05/2019 z dnia 29 maja 2019 w sprawie określania sposobu potwierdzania efektów uczenia się na Politechnice Krakowskiej. Określa ona procedurę, która wdrażana jest podczas uznawania efektów uczenia się poza systemem studiów. Uchwała oraz jej załączniki (wzory tabel) zamieszczone są na stronie internetowej Uczelni. Jako że kierunek architektura jest objęty standardem kształcenia, to efekty uczenia się uzyskane w procesie uczenia poza system studiów nie są potwierdzane. Warunki i procedury uznawania efektów uczenia się w innej uczelni, w tym uczelni zagranicznej, zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są bezstronne. Zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku, o ile posiadają oni odpowiednie do tego, weryfikowalne w trybie rekrutacji, predyspozycje.

Zarówno założone efekty uczenia się, jak i metody weryfikacji ich osiągnięcia przez studentów są określone w kartach przedmiotów zebranych w karty grup zajęć. Metoda sprawdzania i oceniania tych efektów uzależniona jest od kategorii i rodzaju efektu, a także od formy zajęć, na których student powinien go osiągnąć. Weryfikacja efektów uczenia dokonywana jest przez osoby realizujące treści karty przedmiotu w trakcie semestru, za pomocą ocen cząstkowych oraz na zakończenie semestru za pomocą ocen końcowych. Informacje obejmują zasady zaliczeń i kryteria oceny. Stosowane na ocenianym kierunku metody weryfikacji zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, zapewniając bezstronność, rzetelność i przejrzystość tego procesu. Stosowane metody są wiarygodne oraz zapewniają porównywalność ocen wystawionych poszczególnym studentom. Wsparciem w uzyskaniu tego celu są publiczne obrony prac semestralnych oraz egzaminy i zaliczenia. Ostateczną weryfikację efektów uczenia się stanowi egzamin dyplomowy w formie obrony pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się w kategorii wiedzy są weryfikowane podczas: egzaminów pisemnych i ustnych oraz kolokwium sprawdzających i zaliczeniowych, wymagających formułowania i udzielania odpowiedzi opisowej. Mają postać testów sprawdzających, indywidualnych i grupowych prezentacji mających formę wypowiedzi ustnej z prezentacją multimedialną lub materiałem graficznym, pisemnych opracowań raportowych z badań i sprawozdań; a w szczególności indywidualnych i grupowych projektów. Celem ich jest prezentacja stanu wiedzy i doświadczenia dotyczącego podejmowanego problemu.

Metodami weryfikacji efektów uczenia się należących do kategorii umiejętności są głównie zadania projektowe, eksperymentalne i analityczno-porównawcze. Metody te dotyczą oceny projektów, elaboratów i raportów, obejmujących analizę problemową, oceny eksperymentów przeprowadzanych w trakcie zajęć laboratoryjnych lub sprawozdań. Ich celem jest przedstawienie sposobu rozwiązania problemu. Stanowią wypowiedzi pisemne i ustne mające formy prezentacji zastosowanych rozwiązań,

z przedstawieniem motywacji ich przyjęcia i obrony rozwiązań zastosowanych w projektach, a także sprawozdań i prezentacji przedstawiających indywidualne i zespołowe interpretacje wyników badań laboratoryjnych czy ćwiczeń terenowych. Ponadto umiejętności weryfikowane są poprzez obserwację technicznej, artystycznej i intelektualnej sprawności studenta podczas realizacji powierzonych mu zadań projektowych.

Za przykład metod weryfikacji efektów uczenia się prowadzących do uzyskania kompetencji inżynierskich mogą służyć przedmioty projektowania ujmowane w bloki projektowe, praktyki zawodowe oraz projekt i egzamin dyplomowy inżynierski. Tworzą one spójny system, w którym student od zadań analitycznych przechodzi do syntez i opracowań projektowych.

W ramach projektowania stosowane są jednolite kryteria oceny dotyczące poprawności wykreowanej koncepcji projektowej i jej przesłanek ideowych, jej zgodności z uwarunkowaniami środowiskowymi i prawnymi, adekwatności rozwiązań technicznych oraz jakości warsztatu projektowego, w tym zastosowania narzędzi wirtualnych i klasycznych metod ekspozycji artystycznej.

Praktyki zawodowe natomiast weryfikują umiejętność zastosowania wiedzy w realnych warunkach pracy projektowej, od wykonywania zadań terenowych, poprzez udział w przygotowaniu dokumentacji, po współpracę w zespole. Ocena opiera się na dokumentacji praktyk i opinii jej opiekuna.

Natomiast praca dyplomowa stanowi końcową ocenę całości uzyskanych efektów uczenia się. Projekt potwierdza zdolność samodzielnego wykonania zadania inżynierskiego (od analizy, poprzez identyfikację problemów badawczych i celów pracy, stawianie hipotezy, formułowanie założeń ideowych, wnioski przedprojektowe, koncepcję, po projekt). Praca pisemna i jej obrona weryfikują kompetencje w aspekcie sposobu komunikowania się oraz kompetencje z etyki i w zakresie odpowiedzialności zawodowej. Egzamin dyplomowy sprawdza zaś wiedzę w pełnym zakresie efektów uczenia się.

Efekty z kategorii kompetencji społecznych weryfikowane są głównie poprzez rejestrację pracy studentów na zajęciach, ocenę jego pracy w grupach, aktywność w organizowaniu i udział w dyskusji, aktywność w ćwiczeniach zespołowych i współautorski udział w projektowaniu zespołowym.

Kompetencje inżynierskie weryfikowane są przede wszystkim poprzez kontrolę prawidłowości wykonania projektów semestralnych i klauzurowych zadań projektowych oraz sprawozdań z ćwiczeń laboratoryjnych oraz kontrolę prawidłowości realizacji praktyki zawodowej. Finalne sprawdzenie dokonuje się w pracy dyplomowej inżynierskiej i magisterskiej.

Efekty związane z prowadzeniem działalności naukowej są weryfikowane poprzez realizację projektów, egzaminów, kolokwii sprawdzających i zaliczeniowych, mających formę pisemnych i ustnych odpowiedzi, najczęściej z rozwinięciem dyskursywnym, prac projektowych, eksperckich, które obejmują problemowo zagadnienia objęte zakresem zajęć w powiązaniu z prowadzoną przez nauczycieli działalnością naukową – badawczą i projektową.

W przypadku prac dyplomowych weryfikowane są one w zakresie poziomu kreatywności naukowo-badawczej i projektowej, rozwiązań metodycznych, wartości rozwiązań architektury i jej walorów, a także samodzielności pracy studenta oraz uzyskanych przez niego umiejętności ich publicznej prezentacji i obrony.

W przypadku procesu dyplomowania na I stopniu studiów podstawową metodą sprawdzania efektów uczenia się jest projekt i egzamin dyplomowy, potwierdzające również kompetencje inżynierskie. Student analizuje uwarunkowania kulturowo-historyczne, konserwatorskie, planistyczne, przyrodnicze, formalno-prawne, technologiczne etc. Część pisemna i projektowa pracy oraz jej publiczna służą weryfikacji kompetencji społecznych, w tym współpracy, komunikacji, znajomości etyki zawodu i odpowiedzialności za projektowane środowisko. Egzamin dyplomowy obejmuje zagadnienia kluczowe dla całego toku studiów I stopnia.

W przypadku procesu dyplomowania na II stopniu studiów praca dyplomowa i egzamin dyplomowy umożliwiają ocenę przygotowania do działalności naukowej – badawczej i projektowej – w dyscyplinie przypisanej kierunkowi architektury. Student samodzielnie poszukuje, analizuje i przetwarza materiały, wykonuje różnorodne analizy projektowe, implementuje rozwiązania i dokonuje twórczej ich reinterpretacji. Projekt dyplomowy weryfikuje wiedzę i umiejętności w zakresie kreatywności, stosowania narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych oraz przekazu estetycznego, uzyskanych kompetencji inżynierskich, zasad kompozycji etc. Egzamin dyplomowy weryfikuje opanowanie wiedzy i kompetencji inżynierskich, poprzez pytania odnoszące się do efektów kształcenia dla całego toku studiów II stopnia.

Doboru metod szczegółowej weryfikacji efektów przedmiotowych uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji dokonuje koordynator danego przedmiotu w sylabusie.

Jako że efekty uczenia się na kierunku architektura osiągane są przy wykorzystaniu różnorodnych form zajęć, takich jak wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, zajęcia projektowe i ćwiczenia terenowe, a ich przedmiot jest specyficzny, do ich weryfikacji wykorzystywane są różnorodne metody, techniki i formy dyskursu i ekspozycji pracy, a mianowicie: studium przypadku, prezentacje, analizę i interpretację tekstów źródłowych, wnioskowanie, interpretację wyników, metodę projektu, metodę problemową, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, rozwiązywanie zadań, pokaz, obserwacje w terenie, dyskusję, współzawodnictwo, eksperyment, obserwację, pomiar. Nie wszystkie one stanowią klarowną metodykę edukacyjną, ale niewątpliwie mają one charakter aktywizujący działania studentów w różny sposób, służąc również weryfikacji ich efektów uczenia się.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się oraz metody i techniki dydaktyczne dostosowane są do specyfiki przedmiotu oraz dyscyplin, do których przyporządkowany jest oceniany kierunek architektura. Wiedza i umiejętności w zakresie prowadzenia badań naukowych rozwijane są na wszystkich zajęciach, głównie w trakcie zajęć projektowych, seminaryjnych oraz podczas realizacji pracy dyplomowej. Weryfikacja ich efektów następuje w trakcie egzaminu dyplomowego lub na etapie recenzji publikacji.

Zasady oceny i dobór metod sprawdzenia efektów uczenia się z języka obcego określa SJO PK. Weryfikacja opanowania języka obcego na studiach I stopnia polega na przeprowadzaniu pisemnych testów kontrolnych, kolokwii zaliczeniowych ze znajomości słownictwa oraz gramatyki, egzaminu, obserwacji, kontroli i oceny aktywności studenta przez nauczyciela, symulacji dialogu, konwersacji, oceny wypowiedzi pisemnych i ustnych. Kompetencje językowe kontrolowane są w zakresie sprawności: słuchania, czytania, mówienia, pisanie i tłumaczenia na poziomie B2. Na studiach II stopnia weryfikacja opanowania języka obcego skupia się na aspektach opanowania specjalistycznego słownictwa z zakresu architektury. Weryfikacja umiejętności posługiwania się językiem obcym, inżynieryjno-technicznym, kulturowym czy przyrodniczym, realizowana jest poprzez: pisemne

opracowania, ustne prezentacje oraz dyskusje zagadnień przygotowanych na podstawie obcojęzycznej literatury przedmiotu związanej tematycznie z architekturą, a także zaliczeniowe kolokwium.

Stosowane w Uczelni metody weryfikacji i oceny opanowania przez studentów języka obcego są właściwe i umożliwiają sprawdzenie i ocenę osiągnięcia przez studentów umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2 i B2+ odpowiednio w przypadku studiów I i II stopnia.

Weryfikacja i ocena osiągnięcia przez studentów umiejętności stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, weryfikowane są w ramach zajęć. Ich zastosowanie praktyczne w zakresie kierunku architektura monitorowane jest w tematach prac wykonywanych na projektowaniu. Ostateczne potwierdzenie opanowania metod i narzędzi ICT stanowią projekty dyplomowe.

Praktyki zawodowe weryfikują osiąganie efektów w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych, w tym przygotowanie do kompetencji inżynierskich.

Powyższe stanowi więc, że stosowane metody weryfikacji osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się spełniają wymagania kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta i zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się, a także umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności. Realizacja programu kształcenia na kierunku architektura jest też permanentnie monitorowana poprzez walidację efektów uczenia się, dyplomowanie, ocenę ankietową zajęć oraz procesu studiowania. Dokonuje się także poprzez hospitację zajęć dydaktycznych oraz analizę opinii otoczenia społeczno-gospodarczego. Działania te mają charakter systemowy i są realizowane w sposób bieżący i permanentny. Efekty uczenia się prowadzące do uzyskania kompetencji inżynierskich są oceniane na wszystkich przedmiotach, zwłaszcza projektowych o statusie inżynierskim. Dotyczy to przede wszystkim przedmiotów projektowych oraz projektów dyplomowych inżynierskich i magisterskich, a także praktyk zawodowych. Istotne kompetencje społeczne, które w rozumieniu Ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. 2016 poz. 64 z późn. zm.) oznaczają zdolność kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania, wyszczególnione zostały w sylabusach przedmiotów. Weryfikacja tych efektów następuje zgodnie z zapisanymi w nich wymaganiami i pozostaje w gestii koordynatorów przedmiotów.

Ważnym, dodatkowym elementem weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się są wewnętrzne i zewnętrzne konkursy architektoniczne na prace dyplomowe. Poprzez upublicznienie ich stanowią istotną platformę przekazu informacji oraz konfrontacji i dialogu wartości. Wydział zapewnia promotorom, dyplomantom i absolwentom bieżący dostęp do informacji dotyczących konkursów na najlepsze prace dyplomowe, organizowanych przez stowarzyszenia, samorządy, instytucje publiczne, podmioty gospodarcze (m.in. Stowarzyszenie Architektów Polskich; Izbę Architektów RP; Royal Institute of British Architects; European Association for Architectural Education; Stowarzyszenie Producentów Cementu; Polski Komitet Narodowy Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS; Nagroda Ministra Inwestycji i Rozwoju; Konkurs o nagrodę Hochtief Polska, Nagroda Miasta Krakowa, nagrody innych samorządów i in.). Wspiera też podczas procedur kwalifikacyjnych i podczas wysyłki prac. Informacje rozpowszechniane są drogą mailową, a także są dostępne na stronach internetowych i w systemie wirtualnego dziekanatu. Działania te koordynuje powołany w tym celu pełnomocnik dziekana ds. konkursów studenckich. Od 2022 roku wprowadzono w Jednostce nagrodę pt.: „Dyplom Roku Wydziału Architektury” za wykonany dyplom inżynierski i magisterski. Nagrody są

przydzielane w 4 kategoriach: architektury i urbanistyki; urbanistyki i planowania przestrzennego; konserwacji zabytków; architektury krajobrazu. W skład komisji oceniającej dyplomy wchodzi również przedstawiciele organizacji branżowych. Konkursowi towarzyszy wystawa i wydawany jest katalog zawierający prace nagrodzone i wyróżnione. Nagroda motywuje rozwój i upowszechnia osiągnięcia. Pełni też rolę popularyzacyjną i promocyjną. Zbiór prac najlepszych z poszczególnych lat jest też formą monitorowania osiąganych efektów uczenia się.

Problematyka prac dyplomowych bywa niejednokrotnie powiązana z tematami prac badawczych i projektowych prowadzonych przez promotorów i promotorów pomocniczych. Dyplomanci, którzy wykazują szczególne predyspozycje do rozwiązywania problemów naukowo-badawczych i projektowych, nabywają w ten sposób dodatkowych kompetencji związanych z tą sferą działalności naukowej.

Zasady i procedury dyplomowania są trafne, specyficzne. Zapewniają one potwierdzenie i weryfikację osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się na zakończenie toku studiów, przygotowując zarazem do pracy zawodowej w sferze architektury i sferach pokrewnych oraz w szczególności do uzyskania adekwatnych kategorii uprawnień budowlanych w specjalności architektonicznej, w zakresie ograniczonym lub nieograniczonym.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięć studentów przy zastosowaniu urządzeń elektronicznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość umożliwiają ich identyfikację i gwarantują bezpieczeństwo danych dotyczących studentów. Wszystkie oceny końcowe są wpisywane do systemu eHMS w terminach wskazanych przez dziekanat. To umożliwia studentom bieżący dostęp do informacji o wynikach jego uczenia się. Studenci otrzymują więc ciągłą informację zwrotną na każdym etapie procesu kształcenia, co umożliwia bezpośrednio monitorowanie ich postępów, doskonalenie ich umiejętności i przygotowanie do samodzielnej pracy projektowej oraz działalności badawczej.

Procedury postępowania w sytuacjach konfliktowych oraz zapobiegania zachowaniom nieetycznym i niezgodnym z prawem określa Regulamin Studiów PK (§18).

Reasumując powyższe, można stwierdzić, że ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Pomimo istnienia w procesie kreacji architektury sfery pogranicza racjonalnego dyskursu i działania pierwiastków intuitywnych, zapewniają w realizacji programu kształcenia architektury wysoki poziom wiarygodności i porównywalności ocen. Zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu. Określają też one zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się. Formułują sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem, w przypadku ich zarejestrowania.

W Uczelni stosowane są zróżnicowane formy weryfikacji efektów uczenia się, adekwatnie do ich przynależności w kategorii wiedzy, umiejętności czy kompetencji społecznych. Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się określone dla Wydziału są określone na w funkcjonującym w Uczelni Regulaminie Studiów oraz przepisach szczegółowych do niego. Dokładnie opisano w nim skalę ocen i zasady wyliczania oceny semestralnej, reguły dotyczące zaliczania przedmiotów, ogólne zasady dotyczące egzaminów, przepisy dotyczące wyrównywania różnic programowych, zasady dotyczące zaliczania semestrów, warunki dotyczące rejestracji na kolejny semestr.

Dla określonych przedmiotów obowiązuje zasada sekwencyjności treści nauczania. Rejestracja na kolejny semestr uwarunkowana jest zaliczeniem semestru poprzedniego. Efekty uczenia się w kategorii wiedzy sprawdza się za pomocą egzaminów, kolokwium, prac przeglądowych, prezentacji czy weryfikację prac projektowych i in. Uwzględniają one weryfikację wiedzy oraz jej zrozumienia oraz zastosowania w procesie dedukcji i indukcji, analizy, tworzenia ujęć syntetycznych i zastosowania jej do rozwiązywania konkretnych problemów badawczych i projektowych. Efekty uczenia się w kategorii umiejętności i kompetencji społecznych sprawdza się również poprzez oceny prac, prezentacje czy obrony prac kursowych i częściowych lub zadań klauzurowych.

Istotnym elementem weryfikacji zakładanych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, realizowanych w zastosowanym w jednostce systemie blokowym, jest adekwatny do charakteru praktycznego realizowanych przedmiotów, system egzaminowania w formie publicznej obrony projektu. Sprzyja on integracji wiedzy i umiejętności w konfrontacji teorii i praktyki architektonicznej. Zastępuje on system oddzielnej oceny nabytej wiedzy teoretycznej w formie egzaminu oraz wiedzy i umiejętności praktycznych w formie zaliczenia projektu. Jest on wiarygodny i miarodajny w ocenie rzeczywistych wartości osiągniętych efektów uczenia się.

Weryfikacja poziomu osiągnięcia efektów uczenia się w przedmiotach projektowych wymaga zastosowania zróżnicowanych form oceny. Ocena dotyczy bowiem zarówno rozwiązań projektowo-graficznych wykonywanych techniką tradycyjną i przy zastosowaniu najnowszych technik informacyjnych, jak i metod werbalnych, prezentacyjnych. Na Wydziale przyjmuje się zasadę kształcenia projektantów, dla których współczesne techniki informacyjno-komunikacyjne stanowią podstawowe dziś narzędzie pracy i prezentacji dzieła oraz realizacji projektu technicznego. Zastosowanie ich stanowi czynnik warunkujący ocenę spełnienia efektów uczenia się w zakresie prezentacji projektu koncepcyjnego oraz poprawności zastosowania norm w projektach technicznych.

Zadania projektowe kursowe i częściowe, zadania klauzurowe, jak też testy kontrolne i egzaminacyjne, czy też inne sposoby sprawdzania osiągnięcia efektów uczenia się, dokumentowane są w formie opracowań rysunkowych i pisemnych, stosownie do statusu i specyfiki zajęć. Zasada dokumentowania poszczególnych etapów opracowywania prac (przeglądy), czy samych egzaminów (w tym dyplomowych) obowiązuje na wszystkich kierunkach i stopniach studiów realizowanych na Wydziale. W przypadku prac dyplomowych – wykorzystywany jest system ASAP. W pozostałych przypadkach – wykorzystuje się środowiska MS Office 365.

Weryfikacja efektów związanych z prowadzoną działalnością naukową wynika głównie ze wspomnianego uprzednio ideowego nastawienia praktycznego Uczelni do traktowania architektury jako nauki i sztuki oraz do harmonijnego, hierarchicznego łączenia teoretycznych i praktycznych aspektów uprawiania zawodu architekta, respektującego zarówno naukowo-badawczy, jak i eksperymentalno-projektowy i wdrożeniowy status architektury. Wynika on bowiem z rzeczywistych warunków uprawiania zawodu architekta, w którym teoria i praktyka stanowią o jakości architektury jako nauki eksperymentalnej. W przypadku przedmiotów projektowych polega na weryfikacji prawidłowego zidentyfikowania przez studenta celów pracy i jej problemów badawczych i projektowych, merytorycznej oceny przeprowadzonej przez niego analizy przedprojektowej kontekstu kulturowo-historycznego i przyrodniczego miejsca ulokowania obiektu lub zespołu, umiejętności dokonania prawidłowej oceny uwarunkowań przestrzennych lokalizacji oraz występujących w niej defektów i wartości, właściwego przeprowadzenia studiów literaturowych i kwerend, właściwego doboru i oceny *case study*, a w konsekwencji zwłaszcza umiejętności

postawienia tezy badawczej i projektowej oraz sformułowania wniosków i postulatów do projektowania. Weryfikację tych efektów dokonuje się na bieżąco w momencie korygowania proponowanych przez studenta rozwiązań projektowych podczas korekt indywidualnych i grupowych, podczas prezentacji przeglądowych prac przejściowych, klauzur oraz finalnego produktu tego procesu, jakim jest projekt architektoniczny, urbanistyczny, konserwatorski etc.

Taki sposób traktowania procesu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz im pokrewnym, jako procesu intelektualnego uprawiania nauki jest zgodne z wytycznymi European Association for Architectural Education (EAAE), a także UIA i UNESCO. Zajęcia projektowe określa się w nich jako przestrzeń badań, których efekt podlegający weryfikacji jakościowej i ocenie przy udziale prowadzącego przedmiot, wiąże w sobie wkład rozwijanych przez studenta cech dotyczących kompetencji społecznych, inżynierskich i artystycznych. W tym zakresie ocenie i weryfikacji podlega: zrozumienie tematu projektowego / badawczego, zasadność przyjętych założeń ideowych w kontekście zadanego tematu, stosowność odniesień do kontekstów, umiejętność wykorzystania wiedzy, umiejętności i własnej inwencji do rozwiązania problemu projektowego, zdolność do współdziałania w zespole, umiejętność zwięzłego formułowania ocen, zdolność do myślenia analitycznego i krytycznego.

Ostateczna weryfikacja i ocena efektów osiągnięcia przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem działalności naukowej dokonywana jest na końcowym etapie studiów, w procesie dyplomowania, podczas którego dyplomant wykonuje pracę opisowo-analityczną, badawczą oraz projektowo-graficzną, praktyczną. Dokonuje się to na obu stopniach kształcenia i na obu też jej formach – stacjonarnej i niestacjonarnej, również na studiach realizowanych w języku angielskim. Weryfikacja ta wynika z przepisów dotyczących procesu dyplomowania i stosowanych w nim procedur oraz szczegółowych wymogów dotyczących przygotowania, wykonania i obrony pracy dyplomowej (§ 8. Zakres opracowania pracy dyplomowej) z uwzględnieniem Konsultacji specjalistycznych (§ 6. Konsultacje specjalistyczne pracy dyplomowej). Weryfikacja tych osiągnięć odbywa się poprzez opinię i ocenę promotora (§ 2. Promotor), recenzję i ocenę recenzenta (§ 5. Recenzent), egzamin dyplomowy (§ 9. Egzamin dyplomowy) złożonego z dwóch części i jego oceny przez Komisję Dyplomową z udziałem Egzaminatora zewnętrznego (§ 11. Egzaminator zewnętrzny).

Istotne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów istnieją również przy realizacji praktyk. Ocena dokonywana jest na podstawie przedkładanego przez studenta dziennika praktyk, którego zakres i forma określona jest w sylabusach.

Analiza funkcjonujących na Wydziale zasad weryfikacji i oceny osiąganych przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się pozwala stwierdzić, że na ocenianym kierunku zapewniono równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się. Zapewniono bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen. Kryteria tych ocen są prawidłowe. Określają też zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej na każdym etapie studiów oraz na ich zakończenie, a także zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych. Dają możliwość zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem.

Również stosowane na Wydziale metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zapewniają skuteczną weryfikację i ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się.

Ze względu na ograniczone, wspomagające jedynie zastosowanie metod prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, co wynika ze specyfiki kierunku studiów, na którym istotą jest realizacja głównie zadań praktycznych, w kontakcie bezpośrednim z nauczycielem, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się odbywa się przez bieżącą kontrolę postępów w nauce in situ.

Kierunek architektura jest kierunkiem przygotowującym do wykonywania zawodu architekta, o którym mowa w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668). Stosowane przez Wydział sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się są też zgodne z wymaganiami zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są dostępne w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych, projektach, pracach dyplomowych, dziennikach praktyk.

Przedłożone do oceny, losowo wybrane prace etapowe i dyplomowe prezentują dobry, a niekiedy bardzo dobry poziom projektowy. Zdarzają się jednak również prace słabe.

W niektórych pracach dyplomowych magisterskich części analityczno-opisowe nie posiadają żadnego wprowadzenia metodycznego. Ewidentnie brakuje w nich założeń metodologicznych pracy: sformułowania pytań i problemów badawczych, celów pracy, hipotez (badawczych i projektowych) i metod badań. Nie ma w nich choćby uproszczonej analizy kontekstującej środowisko projektowanego obiektu, a analizy studium przypadków mają ograniczony zakres dywagacji. Brakuje niekiedy merytorycznego wsparcia zasadności podejmowanych decyzji oraz opisu przyjętych założeń ideowych i rozwiązań architektonicznych i urbanistycznych projektu. W wielu też pracach autorzy ograniczają się do wyszczególnienia głównie literatury pochodzącej z internetu.

Pod względem jakości architektury i jej przesłania ideowego niektóre prace dyplomowe są wybitne.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka realizacji prac egzaminacyjnych, etapowych, zadań kłauzurowych, prac bieżących oraz projektów przeglądowych i semestralnych, a także prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się oraz dyscyplin naukowych, do których kierunek został przyporządkowany, zwłaszcza dyscypliny architektura i urbanistyka. Dotyczy to również efektów ich działalności naukowej i doświadczalnej, na którą składają się publikacje naukowe, projekty, prace artystyczne, wdrożenia.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zasady przyjęcia na studia I i II stopnia zapewniają właściwy dobór kandydatów. Metody weryfikacji efektów uczenia się są sformułowane w sposób przejrzysty i zrozumiały. Umożliwiają równe traktowanie wszystkich studentów i dają możliwość porównywalności ocen. Metody weryfikacji są

dostosowane do potrzeb studentów z niepełnosprawnością i do stopnia ich niepełnosprawności. Metody weryfikacji efektów uczenia się uwzględniają metody określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta. Zasady dyplomowania są właściwie określone i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Problematyka prac dyplomowych jest ściśle powiązana z kierunkiem architektura. Spełniają one wymagania stawiane pracom dyplomowym, kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera architekta i magistra inżyniera architekta oraz potwierdzają osiągnięcie założonych efektów uczenia się. Studenci ocenianego kierunku uzyskują również kompetencje badawcze. Potwierdzeniem kompetencji i osiągnięć studentów w obszarach działalności naukowej są publikacje naukowe, projekty, opracowania eksperckie oraz aktywne uczestnictwo w konferencjach naukowych i konkursach architektonicznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Rekrutacja na studia, na oba stopnie kształcenia, odbywa się poprzez weryfikację istotnych dla statusu i charakteru tych studiów, możliwości osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, predyspozycji twórczych oraz wiedzy, umiejętności i kompetencji kandydata. System ten jest nastawiony na harmonijne, hierarchiczne połączenie teoretycznych i praktycznych aspektów uprawiania zawodu architekta, respektujący zarówno naukowo-badawczy, jak i eksperymentalno-projektowy i wdrożeniowy status architektury, jako nauki i sztuki. Zbliża to proces edukacji architektonicznej na ocenianym kierunku studiów, do rzeczywistych warunków uprawiania zawodu architekta, w którym teoria i praktyka stanowią o jakości architektury jako nauki eksperymentalnej. Otwartość Wydziału, zarówno na modelowe rozwiązania tradycyjne, jak też stała potencja do wprowadzania innowacji, otwartość na dyskusję, konfrontację myśli i transmisję wartości, są bardzo dobrą praktyką Wydziału.

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kadrę prowadzącą kształcenie na kierunku architektura realizowanym na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki tworzy grupa 189 nauczycieli akademickich (15 z tytułem naukowym profesora, 24 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego). Dla 129 pracowników Wydział Architektury jest podstawowym miejscem zatrudnienia. W ogólnej grupie zatrudnionych 102 pracowników (54%) zatrudnionych jest na stanowiskach badawczo-dydaktycznych. Dyscyplinę naukową architektura i urbanistyka reprezentuje 123 pracowników. Znaczna część kadry dydaktycznej (114 pracowników) wykazuje się uprawnieniami zawodowymi do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie w zakresie architektury lub w specjalności konstrukcyjno-

budowlanej. Analiza szczegółowa dorobku pracowników Wydziału potwierdza aktualność dorobku naukowego i projektowo-twórczego kadry ocenianego kierunku w zakresie dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka. Pracownicy wykazują bardzo wysoki poziom aktywności naukowej, której efektem są bardzo liczne publikacje artykułów naukowych w wysokopunktowanych czasopismach, jednoautorskie oraz zespołowe monografie (ok. 100), podręczniki dydaktyczne (17 tytułów). Zakres tematyczny tych opracowań dotyczy aktualnych problemów podejmowanych w środowisku naukowym uczelni kształcących architektów. Streszczają go następujące zagadnienia problemowe: projektowanie architektury oraz struktur urbanistycznych z uwzględnieniem współczesnych uwarunkowań cywilizacyjnych, kulturowych i technicznych; ochrona, konserwacja i przekształcenia dziedzictwa z zakresu architektury i urbanistyki; techniki i narzędzia cyfrowe wykorzystywane w procesach planowania przestrzennego, kształtowania struktur urbanistycznych i projektowania architektury.

W okresie podlegającym ocenie kadra kierunku uzyskała finansowanie realizacji 15 projektów badawczych ze środków zewnętrznych – NCN, NCBiR, Horyzont 2020, CREA (Komisja Europejska), Nauka dla Społeczeństwa MNiSW. W środowisku naukowym Wydziału przeprowadzono 17 międzynarodowych konferencji naukowych – głównie były to kolejne edycje cyklicznych konferencji. Do różnych form aktywności naukowej pracownicy angażują także studentów (27 publikacji współautorskich). Najszerszym forum udziału studentów w badaniach naukowych są studenckie koła naukowe.

Członkowie kadry prowadzącej kształcenie na ocenianym kierunku to w znaczącym zakresie pracownicy prowadzący jednocześnie aktywność projektowo-twórczą, również osiągając w tym zakresie znaczące sukcesy. Wydział angażuje do prowadzenia przedmiotów projektowych wyłącznie kadrę nauczycieli akademickich posiadającą uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej i odpowiedni dorobek naukowo-badawczy i projektowo-wdrożeniowy. Powinien być on również, skoro stanowi kryterium sine qua non jej wartości podstawowej, odpowiednio waloryzowany i doceniony w parametrycznej ocenie okresowej pracowników Wydziału, odmiennie do innych dyscyplin naukowych funkcjonujących w Uczelni. W Jednostce uczą bowiem architektury wybitni architekci-naukowcy, którzy mają w tej sferze doświadczenie zarówno badawcze, jak i doświadczenie i dorobek projektowo-eksperymentalny i wdrożeniowy, a którzy wartości tego dorobku są w stanie poddać werbalnemu i ekspozycyjnemu upublicznieniu, w racjonalnej analizie i ocenie, w polemicznej konfrontacji i dyskursie publicznym, zwłaszcza na forum międzynarodowym. Stan kadry w aktualnej strukturze kwalifikacji oraz jej liczebność w stosunku do liczby studentów (wskaźniki proporcji – 9.78, 9.95) zapewniają prawidłową realizację zajęć, w tym nabywanie przez studentów kompetencji badawczych. Jakość kadry w tym zakresie zapewnia uzyskiwanie przez studentów wysokich kwalifikacji zawodowych w zakresach odpowiadających domenie architektury i urbanistyki.

Poza kompetencjami naukowymi i praktyczno-zawodowymi pracownicy kierunku wykazują również wysoki poziom kwalifikacji dydaktycznych – w tym także w odniesieniu do metod i technik kształcenia na odległość. Bezpośrednie związki pracowników ocenianego kierunku ze środowiskiem profesjonalnym architektów zapewniają praktyczne wykorzystanie wybranych metod projektowych w metodyce realizacji procesu kształcenia. W tym zakresie pracownicy wykorzystują kilka narzędzi stosowanych w pracowniach architektonicznych oraz stosowane powszechnie narzędzia typu: Microsoft Teams, Office 365, platforma Delta. Poziom prowadzonego kształcenia w języku angielskim zapewniają kompetencje językowe nauczycieli – większość z nich posługuje się minimum jednym

językiem obcym. Bardzo wysoki poziom kompetencji naukowych i dydaktycznych kadry ocenianego kierunku potwierdzają wysokie lokaty, jakie uzyskuje Wydział w ogólnopolskich rankingach uczelni wyższych – pierwsze miejsca w rankingach przeprowadzanych przez „Perspektywy” oraz „Bilder”.

Szczegółowe dyspozycje decydujące o przydziale realizacji poszczególnych przedmiotów w programach studiów uwzględniają indywidualne kwalifikacje pracowników. Kryterium wiodącym w tym zakresie jest zapewnienie spełnienia wymogów standardów kształcenia na kierunku architektura (określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). Decyzje o zatrudnieniu i przydziale zajęć regulują pod względem formalnym warunki sformułowane w Regulaminie Pracy PK. Analiza obciążeń godzinowych poszczególnych pracowników oraz adekwatność ich kwalifikacji do prowadzenia przydzielonych przedmiotów umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Kryteria rekrutacji i zatrudnienia pracowników reguluje dokument OTM-R Polityka Otwartej, Transparentnej, opartej na kryteriach Merytorycznych Rekrutacji. Doprecyzowują je szczegółowe kryteria sformułowane na Wydziale. Polityka kadrowa Uczelni uwzględnia aspekty bezpieczeństwa pracowników. Spełnienie tego zakresu warunków pracy zapewniają uczelniane komisje: Komisja Dyscyplinarna ds. Nauczycieli Akademickich, Komisja Antymobbingowa oraz Rzecznik ds. Przeciwdziałania Molestowaniu i Dyskryminacji i Centrum Wsparcia Społeczności Akademickiej PK. Na Wydziale funkcjonuje pełnomocnik dziekana ds. równości, którego zakres działań obejmuje zwiększanie świadomości dotyczącej zagrożeń psychospołecznych.

System doboru nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia jest transparentny, adekwatny do potrzeb związanych z prawidłową realizacją zajęć oraz uwzględnia ich dorobek naukowy i twórczy, doświadczenie dydaktyczne i zawodowe oraz osiągnięcia dydaktyczne. Przydział zajęć w realizacji kształcenia odpowiada profilowi zagadnień charakteryzujących poszczególne Katedry. Obejmują one następujące grupy problemowe: projektowanie architektoniczne, projektowanie urbanistyczne, planowanie przestrzenne i konserwacja zabytków. W tym zakresie uwzględnia się jedno z założeń polityki kadrowej Uczelni – tworzenie zespołów badawczych, w skład których wchodzi zarówno doświadczeni naukowcy, jak i młodszy pracownicy.

W ramach polityki kadrowej na ocenianym kierunku stosuje się uczelniane regulacje dotyczące procedur oceny, motywowania, awansowania i nagradzania pracowników. Podstawową formą oceny pracowników są okresowe oceny obejmujące zakres naukowy i twórczy, dydaktyczny i organizacyjny zatrudnionych. Dorobek projektowy i wdrożeniowy kadry akademickiej w sferze architektury i jej sfer pokrewnych nie jest odpowiednio waloryzowany i doceniony punktowo w parametrycznej ocenie okresowej pracowników kierunku architektura, pomimo że Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ustanawia wyraźny stan równoważności pomiędzy nauką teorią i praktyką, a także nauką o statusie badawczym: analityczno-porównawczym, a eksperymentalno-projektowym i wdrożeniowym. Na poszczególnych etapach procesu naukowego rozwoju kandydatów wszystkich dyscyplin, przy uzyskiwaniu kolejnych stopni i tytułów naukowych, ta równoważność została jednoznacznie zagwarantowana, zarówno przy kwalifikacji doktorskiej (art. 187 pkt 3), habilitacyjnej (art. 219 pkt 2c), jak i profesorskiej (art. 227 pkt 3), a przedmiot oceny pracy i dorobku w tych postępowaniach powinny także stanowić równoważnie – w stosunku do monografii naukowej lub zbioru artykułów – zrealizowane, oryginalne osiągnięcia i prace wdrożeniowe, projektowe, konstrukcyjne, technologiczne i artystyczne.

Każdy pracownik podlega cyklicznym hospitacjom zajęć. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia są poddawani ocenie przez studentów w formie anonimowej ankietyzacji. Raporty z tych form oceny pracowników wykorzystywane są w polityce kadrowej oraz przy rozstrzyganiu sytuacji konfliktowych. W ramach możliwości doskonalenia warsztatu naukowego i dydaktycznego pracownicy korzystają z licznych szkoleń i seminariów podnoszących kompetencje – zaspokajane są potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia w zakresie podnoszenia kompetencji dydaktycznych.

Strona formalna polityki kadrowej na ocenianym kierunku oraz efekty jej realizacji umożliwiają właściwe kształtowanie kadry prowadzącej zajęcia oraz zapewniają prawidłową realizację kształcenia. Wymiernym efektem polityki kadrowej jest utrzymanie stabilizacji zatrudnienia i zapewnianie trwałego rozwoju nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. Jednocześnie stymuluje ona motywacyjne mechanizmy umożliwiające wszechstronne doskonalenie pracowników oraz rozpoznawanie indywidualnych potrzeb rozwojowych. Pracownicy Wydziału korzystają z regulaminowych dodatków za działalność dydaktyczną oraz nagród za efekty finansowe działalności naukowej i innowacyjnej. W okolicznościach konfliktowych system tworzący formalną stronę polityki kadrowej określa zasady rozwiązywania konfliktów oraz reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry, jak również precyzuje formy pomocy ofiarom.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kadra kierunku architektura wykazuje dorobek naukowy i zawodowy na bardzo wysokim poziomie. Świadczą o nim liczne publikacje w wysokopunktowanych czasopismach, monografie indywidualne oraz wieloautorskie, a także uznane w środowisku profesjonalnym architektów realizacje w zakresie architektury, urbanistyki i konserwacji zabytków. Doświadczenie i kwalifikacje kadry zapewniają właściwą realizację programów studiów i zakładanych efektów uczenia się. Prowadzone przez pracowników kierunku projekty studialne i badania naukowe zawierają się w dyscyplinie architektura i urbanistyka, odpowiadają na aktualne problemy rozwiązywane przez środowisko architektów i urbanistów. Znaczna część tych opracowań finansowana jest z grantów zewnętrznych – NCN, NCBiR, HORYZONT 2020, CREA (Komisja Europejska), Nauka dla Społeczeństwa MNiSW.

Znaczna część pracowników dydaktyczno-naukowych i dydaktycznych posiada cenny, udokumentowany dorobek projektowo-twórczy obejmujący rozwiązania problemów kształtowania współczesnej architektury i przestrzeni zurbanizowanej, w których występuje znaczący udział obiektów zaliczanych do unikalnego dziedzictwa kultury materialnej. Dorobek praktyczny kadry z zakresu architektury i urbanistyki jest bezpośrednio związany z aktywnym udziałem w opracowaniach

studialnych i projektowych podejmowanych przez pracownię architektoniczne. Ten zakres kompetencji kadry kierunku architektura zapewnia wysoki poziom realizacji programów kształcenia.

Struktura, liczebność, specyfika kompetencji i profesjonalnych doświadczeń kadry kierunku architektura zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiąganie przez studentów efektów uczenia się.

Zasady obowiązujące w obsadzie zajęć dydaktycznych uwzględniają kryterium zgodności dorobku naukowego i projektowo-twórczego oraz kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich z efektami uczenia się. Polityka kadrowa Wydziału spełnia wymogi transparentności zapewniające prawidłową realizację programów kształcenia, a zatrudnionym pracownikom zapewnia bardzo dobre warunki indywidualnego rozwoju.

Ważnym elementem realizacji polityki kadrowej na ocenianym kierunku jest uwzględnianie wyników cyklicznych hospitacji i ocen nauczycieli akademickich, przeprowadzanych z udziałem studentów.

Czynnikiem stymulującym rozwój kadry ocenianego kierunku jest tworzona na Uczelni gama projektów doskonalących w zakresie nauki i dydaktyki.

Kwalifikacje, kompetencje i doświadczenie osób prowadzących kształcenie są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

1. Wydział angażuje do prowadzenia przedmiotów projektowych wyłącznie kadrę nauczycieli akademickich, posiadającą uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej i odpowiedni dorobek naukowo-badawczy i projektowo-wdrożeniowy. W Jednostce uczą architektury ci architekci-naukowcy, którzy mają w tej sferze doświadczenie zarówno badawcze, jak i doświadczenie i dorobek projektowo-eksperymentalny i wdrożeniowy, a którzy wartości tego dorobku są w stanie poddać werbalnemu i ekspozycyjnemu upublicznieniu, w racjonalnej analizie i ocenie oraz w polemicznej konfrontacji i dyskursie publicznym, zwłaszcza na forum międzynarodowym.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się, aby dorobek projektowy i wdrożeniowy kadry akademickiej w sferze architektury i jej sfer jej pokrewnych był odpowiednio waloryzowany i doceniony punktowo w parametrycznej ocenie okresowej pracowników kierunku architektura.

Zalecenia

brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Bazę dydaktyczną i naukową wykorzystywaną przez kadre naukowo-dydaktyczną oraz studentów ocenianego kierunku tworzą cztery autonomiczne budynki z ich infrastrukturą i wyposażeniem, zlokalizowane w trzech miejscach na terenie Krakowa. Dwa z nich zlokalizowane są na terenie kampusu Uczelni przy ul. Warszawskiej, jeden znajduje przy ul. Podchorążych 1, jeden przy ul. Kanoniczej 1. Biblioteka, z której korzysta kadra i studenci Wydziału znajduje się również w obrębie Kampusu Uczelni przy ul. Warszawskiej. Należy zaznaczyć, że perspektywicznym założeniem władz Wydziału jest koncentracja bazy naukowej i dydaktycznej w lokalizacji przy ul. Podchorążych – to założenie ukierunkowuje plany inwestycyjne Wydziału. W tym miejscu obecnie znajduje się część administracyjna Wydziału z dziekanatem i siedziby większości katedr.

Proces dydaktyczny na ocenianym kierunku studiów realizowany jest głównie w pomieszczeniach budynku przy ul. Warszawskiej oraz budynku przy ul. Podchorążych. Budynek przy ul. Kanoniczej, ze względu na jego historyczną genezę, lokalizację i stan techniczny, wykorzystywany jest w ograniczonym stopniu (mieści się w nim siedziba Katedry Historii Architektury i Konserwacji Zabytków), a obecnie przeprowadzany jest w nim remont. Programowe zajęcia sportowe realizowane są w obiekcie sportowo-widowiskowym przy ul. Kamiennej. Programowe praktyki zawodowe na siódmym semestrze studiów I stopnia studenci realizują w instytucjach (podmiotach zewnętrznych – biurach i pracowniach projektowych) położonych poza siedzibą Uczelni, w oparciu o ich infrastrukturę i wyposażenie, które powinny zapewniać właściwą realizację działań o profilu określonym w standardach kształcenia na studiach architektonicznych (określa je rozporządzenie wydane na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).

Analiza aktualnego stanu bazy dydaktycznej i naukowej potwierdza właściwą strukturę pomieszczeń służących do poszczególnych typów zajęć – odpowiednią dla realizacji programów studiów I i II stopnia liczbę sal wykładowych (2 sale w budynku przy ul. Warszawskiej, 2 sale w budynku przy ul. Podchorążych, 3 sale w budynku przy ul. Kanoniczej), sal do prowadzenia ćwiczeń projektowych, sal seminaryjnych oraz pomieszczeń o charakterze laboratoryjnym. Pomieszczenia te dysponują odpowiednim do typu zajęć wyposażeniem technicznym – rzutniki multimedialne, nagłośnienie, stanowiska komputerowe, pomoce naukowe. W ich obrębie znajdują się zaplecza socjalne i sanitarne.

Szczególnie wartościowymi elementami bazy dydaktycznej i naukowej są specjalistyczne laboratoria wyposażone w unikalne i nowoczesne zestawy narzędzi – Laboratorium Fotograficzne, Laboratorium Inwentaryzacyjno-Badawcze, Laboratorium Modelowania Architektonicznego, Building Information Modeling (BIM).

Ogół sal wykładowych, pracowni dydaktycznych, specjalistycznych laboratoriów naukowych oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, dostosowane do liczby studentów oraz liczebności grup i adekwatne do rzeczywistych warunków przyszłej pracy badawczej i projektowo-twórczej. Dostępne pomieszczenia umożliwiają prawidłową realizację zajęć, a także samodzielne wykonywanie czynności badawczych przez studentów i osiąganie przez nich efektów uczenia się, w tym przygotowanie ich do prowadzenia działalności naukowej lub ich udział w tej działalności. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa wykorzystywana w kształceniu na ocenianym kierunku spełnia reguły i wymagania zawarte w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Stan techniczny infrastruktury zapewnia jej wszechstronną zgodność z przepisami BHP.

Na terenach Uczelni oraz we wszystkich budynkach, w których realizowany jest proces dydaktyczny na ocenianym kierunku, funkcjonuje bezprzewodowa bezpłatna sieć lokalna (WLAN). Studenci korzystają

z platformy e-learningowej Delta oraz z pakietu Microsoft 365 Education. Narzędzia te umożliwiają pracę z aplikacjami biurowymi (Word, Excel, Power Point), dostęp do usługi MS Teams, OneNote oraz do wirtualnej przestrzeni dyskowej OneDrive.

Infrastruktura informatyczna używana w kształceniu, także w formach kształcenia na odległość, wyposażenie techniczne pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne, aparatura badawcza oraz aktualność specjalistycznego oprogramowania są adekwatne do wymagań i specyfiki profesjonalnych narzędzi wykorzystywanych w architekturze oraz w pracy naukowej. Ich stan nie budzi zastrzeżeń pod względem sprawności technicznej – w pełni umożliwia prawidłową realizację zajęć oraz synchroniczną i asynchroniczną interakcję między studentami a nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia. Są połączone z innymi systemami uczelnianymi i dostępne dla studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Budynki Wydziału, poza budynkiem zabytkowym przy ul. Kanonicznej 1, mają zapewniony dostęp i przystosowanie dla osób z niepełnosprawnościami i ze specjalnymi potrzebami. W budynkach tych funkcjonują windy, pochylnie, toalety przystosowane dla osób z niepełnosprawnościami. Część toalet doposażona jest w przewijaki dla dzieci oraz środki higieny osobistej. Budynek przy ul. Kanonicznej 1 jest wyposażony w windę, a w ramach prowadzonych prac modernizacyjno-remontowych bezpośredni dostęp do budynku dla osób z niepełnosprawnościami zapewniony będzie poprzez nowe wejście od ul. Senackiej. Wypożyczalnia BWM oraz tzw. Czytelnia Profesorska wyposażone są w instalacje i urządzenia ułatwiające komunikację osobom z niepełnosprawnością narządów ruchu, słuchu i wzroku.

Kadra naukowo-dydaktyczna i studenci ocenianego kierunku korzystają z zasobów Biblioteki PK zlokalizowanej w Kampusie Uczelni przy ul. Warszawskiej. Obecnie obiekt ten jest modernizowany i jednocześnie realizowane jest przedsięwzięcie inwestycyjne w postaci nowego budynku biblioteki PK. Strukturę Biblioteki PK uzupełniają biblioteki jednostek organizacyjnych Uczelni. W sumie obejmuje ona 11036 zarejestrowanych użytkowników. Funkcjonuje w zintegrowanym systemie bibliotecznym KOHA, który zapewnia kompleksową obsługę czynności bibliecznych. W jej zasobach 91% tytułów opracowanych jest komputerowo i w pełni dostępnych w katalogach online. W kolekcji zbiorów biblioteki znajdują się obszerne zestawy tytułów z dziedziny: architektura, urbanistyka, sztuka, budownictwo lądowe i wodne, inżynieria środowiska – w nich zawarte są pozycje wymagane w sylabusach poszczególnych przedmiotów w programach studiów I i II stopnia. Dostępność indywidualnych pozycji z zasobów Biblioteki PK realizowana jest poprzez serwis i usługi w ramach: Repozytorium PK (RPK), Repozytorium Otwartych Danych Badawczych (RODBUK), Portal Zarządzania Wiedzą (CRIS PK), Wypożyczalnię Międzybiblioteczną, Książkomaty, Cyfrową Wypożyczalnię Publikacji Naukowych Academia. W uzupełnieniu zasobów Biblioteki PK w pomieszczeniach poszczególnych katedr Wydziału dostępne są zasoby tzw. Biblioteki Jednostek Organizacyjnych. Ich otwarcie dla studentów regulują godzinowe harmonogramy – pieczę nad nimi sprawują wyznaczeni pracownicy.

Uzupełnianie zasobów biblioteki głównej Uczelni i bibliotek katedralnych dokonywane jest na podstawie wniosków, które mogą formułować zarówno pracownicy, jak i studenci Uczelni. Baza biblieczna dostępna dla kadry i studentów Wydziału. Zakres tematyczny zasobów, ich zasięg językowy i formy wydawnicze oraz dostęp do światowych zasobów informacji naukowej umożliwia realizację kształcenia i osiąganie efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Lokalizacja biblioteki, struktura, wielkość i układ pomieszczeń bibliotecznych, ich wyposażenie techniczne, liczba miejsc w czytelni, udogodnienia dla użytkowników i godziny otwarcia zapewniają warunki do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej i cyfrowej.

Stan techniczny obiektów bazy dydaktycznej i naukowej oraz jej wyposażenie, stan bazy bibliotecznej podlegają okresowym przeglądom. Na podstawie ich wyników dokonywane są naprawy, uzupełnienia lub wymiany bądź działania modernizacyjne. W tym zakresie obowiązują procedury uczelniane, w których partycypuje Wydział. Działania w tym zakresie prowadzone są w dwóch trybach – samokontroli dokonywanej w sposób ciągły przez poszczególnych pracowników oraz poprzez ocenę okresową dokonywaną w poszczególnych jednostkach Uczelni przed każdym rozpoczynającym się semestrem. Wyniki systematycznych przeglądów oraz uwagi formułowane przez pracowników i studentów uwzględniane są w doskonaleniu infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej. Formułowane są plany finansowania w zakresie wyposażania technicznego pomieszczeń, zakupów pomocy i środków dydaktycznych, aparatury badawczej, oprogramowania specjalistycznego oraz zasobów bibliotecznych, informacyjnych i edukacyjnych.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa ocenianego kierunku mieści się w czterech historycznych budynkach, zlokalizowanych w trzech miejscach na terenie Krakowa. Bardzo wartościowym elementem infrastruktury Wydziału jest historyczny budynek przy ul. Kanoniczej – w historycznym obszarze starego miasta.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej.

Obiekty Wydziału spełniają, w zróżnicowanym i systematycznie modernizowanym stopniu, wymogi standardów dostępności dla osób z indywidualnymi potrzebami. Funkcjonują w nich usprawnienia zapewniające możliwości nauki, funkcjonowania na Uczelni i prowadzenia badań naukowych dla całej społeczności akademickiej, w tym studentów z niepełnosprawnościami.

Aktualny stan infrastruktury umożliwia studentom i pracownikom kierunku architektura kształcenie na wysokim poziomie. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna, informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym uzupełnieniom i modernizacji inicjowanym przez pracowników i studentów Wydziału. Działania te koordynowane są w oparciu o uczelniane procedury i realizowane w ramach planów inwestycyjnych Wydziału.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi współpracuje kierunek, jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz przygotowuje studentów do odpowiedzialnego wykonywania zawodu architekta, w tym do realizacji złożonych projektów interdyscyplinarnych oraz do podejmowania aktywności badawczej. Przedstawiono olbrzymią liczbę listów intencyjnych, porozumień i umów o współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami. Zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego obejmuje teren województwa małopolskiego, sąsiednich województw, a także kraju i zagranicę. Widoczne jest powiązanie projektowania z kontekstem kulturowym i dziedzictwem Małopolski, co stanowi rozpoznawalną cechę krakowskiego środowiska architektonicznego. Jest to praca z kontekstem kulturowym, ochroną dziedzictwa kulturowego, projektowaniem w obszarach zurbanizowanych oraz rozumieniem współczesnych wyzwań środowiskowych. Na Wydziale powołany został Pełnomocnik ds. Współpracy z Władzami Samorządowymi i Otoczeniem Gospodarczym w Kraju i Zagranicą, który wraz z Biurem Dziekana nadzoruje szereg inicjatyw współpracy z samorządem i środowiskiem gospodarczym. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami prowadzona jest od lat systematycznie, ma charakter stały i przybiera zróżnicowane formy. Są to: organizacja praktyk, staże, wolontariaty, wizyty studyjne, realizacja prac etapowych i dyplomowych, wykłady, spotkania i wystawy. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym obejmuje wiele firm i instytucji, m.in.: Zespół Elektrowni Wodnych Niedzica, Gminę Maków Podhalański, Zespół Szkół Specjalnych Kraków, Stowarzyszenie Producentów Cementu, Stowarzyszenie Klaster Technologii Informacyjnych w Budownictwie, Urząd Miasta Jarosławia, Gminę Sieniawa, Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, Urząd Miasta Bochnia, Powiatowy Dom Pomocy Społecznej im. A. Starzeńskiego w Płazie, Gminę Miejską Przemyśl, Gminę Miasta Dębica, Urząd Miasta i Gminy Koźmin, Gminę Dukla, Politecnico di Milano – Wydział Architektury i Budownictwa, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie, Narodowy Instytut Architektury i Urbanistyki, Fundację Polska Bez Barrier, Muzeum Narodowe w Kielcach, Gminę Miejską Kraków, Uniwersytet Łódzki, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Muzeum Historii Fotografii, Narodowy Instytut Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą „Polonika”, Państwową Akademię Nauk Stosowanych w Przemyśle i wiele innych. Studenci uczestniczyli w seminariach m.in.: z firmami Fakro, Schuco, Baumit. Współpraca z samorządami objęła m.in.: podejmowanie tematów projektów dyplomowych i kursowych związanych z miastem i gminą Bochnia, studia i analizy Golubskiej Starówki, projekty

konceptyjne dla Biblioteki Kraków, ekspertyzy w sprawie możliwości realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych w miejscowości Wojnarowa, opracowanie dokumentacji historyczno-konserwatorskiej w zespole pałacowo-parkowym Koniecpolu-Chrzastowie. Organizowane są wyjazdy studialne w związku z konkursem „Zagospodarowanie wokół Dworca PKP w Dębicy” czy „Frombork. Między portem a moło”. Realizowane są także projekty badawcze z Gminą Kraków dotyczące stworzenia wytycznych dla kierunku rozwoju szkół krakowskich. Cyklicznie odbywają się interdyscyplinarne warsztaty w ramach współpracy z Instytutem Projektowania Urbanistycznego we współpracy z Fundacją Polska Bez Barrier czy coroczne warsztaty studenckie „Architektura Betonowa”. Niewątpliwie widoczny jest udział samorządu zawodowego Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów (MPOIA). Członkowie MPOIA uczestniczą w komisjach egzaminacyjnych przeprowadzających egzaminy dyplomowe na Wydziale, a także konsultują projekty i prowadzą wykłady. Umożliwia się dyplomantom realizację tematów prac związanych ze współpracą z podmiotami gospodarczymi, jednostkami samorządowymi, a także prac związanych z pracami badawczymi prowadzonymi na Wydziale.

Organizowane są konkursy studenckie wspomagające proces dydaktyczny m.in.: „Kamienica w mieście”, „Architektura Betonowa”, „Projekt łazienki głównej w domu jednorodzinnym” oraz konkursy urbanistyczne. Od 2022 roku wprowadzono na Wydziale nagrodę Dyplom Roku Wydziału Architektury za dyplom inżynierski i magisterski. Nagrody są przydzielane w 4 kategoriach: architektury i urbanistyki, urbanistyki i planowania przestrzennego, konserwacji zabytków i architektury krajobrazu. W skład komisji oceniającej projekty wchodzi również przedstawiciele organizacji branżowych. Nagroda wręczana jest uroczystie, towarzyszy jej wystawa prac. Studenci zachęceni są także do indywidualnego (czy też grupowego) udziału w konkursach zewnętrznych (np. Konkurs SARP im. Zbyszka Zawistowskiego czy Dyplom z ArchiCADem). Działania te koordynuje powołany w tym celu pełnomocnik dziekana ds. konkursów studenckich. Dyplomy studentów architektury otrzymały nagrody w konkursie Generalnego Konserwatora Zabytków, Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, SARP. Otwartość kierunku na środowisko zewnętrzne, a jednocześnie akademickie, a także pracodawców jest gwarancją przenoszenia doświadczeń związanych z wykonywaniem zawodu architekta do procesu dydaktycznego oraz reagowania na potrzeby rynku pracy.

Piętnastoosobowa Rada Pracodawców została powołana przez Dziekana Wydziału dla kierunku architektura. Zasiadają w niej reprezentanci środowiska pracodawców, przedstawiciele instytucji, przedstawiciele samorządu zawodowego. Jest to organ doradczy w zakresie organizacji procesu kształcenia oraz sposobów weryfikacji osiągniętych efektów z perspektywy realnych oczekiwań rynku pracy wobec absolwentów. Dzięki umowie zawartej z Krajową Izbą Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz Małopolską Okręgową Izbą Architektów RP, Wydział przystąpił do Systemu Studenckich Praktyk Zawodowych Izby Architektów RP, w ramach których studenci mają możliwość realizacji programu praktyk zawodowych. Z inicjatywy interesariuszy zewnętrznych wprowadzono m.in. zajęcia z zakresu podstaw marketingu.

Kadra dydaktyczna składa się w większości z osób posiadających dorobek w dyscyplinie architektura i urbanistyka oraz konserwacja dzieł sztuki, większość z nich posiada uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń i doświadczenie zawodowe w odpowiedniej dyscyplinie nabyte w praktyce zawodowej. Ze względu na charakter zawodu architekta, profil kształcenia z przeważającą formą ćwiczeń (projektowe i terenowe) i warsztatów oblige do samodzielnego rozwiązywania problemów praktycznych, co jest niezmiernie istotne. Sugestie przedstawicieli pracodawców wykorzystywane są również w określaniu tematyki prac dyplomowych.

Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w trakcie trwania pandemii nie została zahamowana. Wszelkie aktywności miały miejsce przy użyciu komunikatorów internetowych lub w formie hybrydowej. Ważnym elementem programu studiów, rekomendowanym przez pracodawców, jest posiadanie u studentów i absolwentów umiejętności posługiwania się narzędziami informatycznymi wykorzystywanymi w procesie projektowania i zarządzania projektem. Podczas spotkania przedstawiciele środowiska społeczno-gospodarczego, w tym pracodawcy, wyrażali zadowolenie z poziomu wiedzy studentów i absolwentów, ich wysokich kompetencji zawodowych i artystycznych. Wielu absolwentów, jak wynika z informacji uzyskanych w trakcie spotkania z otoczeniem społeczno-gospodarczym, znajduje zatrudnienie w firmach, w których odbywali studenckie praktyki zawodowe.

Stałe i intensywne konsultacje ze środowiskiem zawodowym i pracodawcami spowodowały możliwość szybkiego i właściwego reagowania na potrzeby rynku pracy przy opracowaniu koncepcji kształcenia, w tym jej profilu, celów i rozwoju tej koncepcji oraz efektów uczenia się i zmian w programie studiów. Współpraca ta ma znaczący wpływ na jakość kształcenia poprzez możliwość realizacji przez studentów projektów odpowiadających na konkretne potrzeby rynku, powiązana z konkretnym miejscem, podmiotem i zadaniem, które ma być zrealizowane przez samorządy lub podmioty gospodarcze. Jest to podstawa rozwoju kompetencji w zakresie umiejętności praktycznych, kreatywnym podejściu do projektowania wraz z umiejętnością skutecznego komunikowania się i pracy w zespole. Rada Pracodawców dla kierunku architektura funkcjonująca przy Wydziale wspiera Dziekana m.in. w ocenie zakresu i formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w kontekście jej wpływu na realizację i efekty procesu uczenia się, również z perspektywy losów absolwentów, a także doboru partnerów zewnętrznych.

Prowadzi się na bieżąco nieformalnie weryfikację instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego. Efekty współpracy analizowane są pod kątem: zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy, możliwości zatrudnienia i rozwoju zawodowego absolwentów, trafności i przydatności praktyk zawodowych.

Aktywnie pozyskuje się nowych kontrahentów do współpracy, zgodnie z nowymi wyzwaniami rynku pracy.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym pracodawców, z którymi kierunek współpracuje, jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku. Oceniając rodzaj, zakres i zasięg działalności tych instytucji należy stwierdzić, że ich dobór jest właściwy. Współpraca ma charakter stały, systematyczny i przybiera różnorakie formy. Istotną składową

edukacji, zwłaszcza w kontekście zawodu architekta jest przyswajanie wiedzy w toku studiów i umiejętności praktycznych w trakcie praktyk realizowanych w zakładach pracy. Realizowane projekty mają realny wpływ np. na miejscową społeczność. Praktyka zawodowa i współpraca z firmami daje studentom możliwość zgłębiania aktualnych i realnych potrzeb zawodowego rynku pracy. Prezentacja projektów na forum, rywalizacja z innymi projektami w ramach konkursów daje studentom możliwości podejmowania samodzielnych decyzji niezbędnych w pracy zawodowej. Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Wydział pełni kluczową rolę w rozwoju regionu poprzez właściwe relacje świata biznesu, nauki i administracji. Widoczne jest silne zakorzenienie w terenie, które umożliwia czerpanie z otoczenia społeczno-gospodarczego zasobów wiedzy, kompetencji i tematów rozwojowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Podnoszenie stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na ocenianym kierunku realizowane jest zgodnie ze strategią umiędzynarodowienia Wydziału. Zakłada ona: kontynuowanie dotychczasowej współpracy międzynarodowej w zakresie dydaktyki i badań naukowych; rozwijanie stopnia umiędzynarodowienia w ramach różnorodnych form nauczania weryfikowane przedłużanymi na kolejne lata międzynarodowymi akredytacjami (RIBA, IFLA); wzmocnienie międzynarodowej współpracy w dziedzinie badań naukowych poprzez nawiązywanie nowych kontaktów i tworzenie nowych form współpracy, takich jak szkoły międzynarodowe i międzynarodowe konsorcja badawcze, zwiększenie udziału pracowników Wydziału w pracy w placówkach zagranicznych oraz uczestnictwa naukowców i dydaktyków z zagranicy w badaniach i nauczaniu prowadzonych na Wydziale.

Pracownicy ocenianego kierunku utrzymują bilateralne kontakty z uczelniami zagranicznymi w ramach programu Erasmus+, realizowane zarówno w wymiarze indywidualnych kontaktów, jak i systematycznych form współpracy jednostek tworzących oceniany kierunek (128 umów z uczelniami europejskimi, 4 umowy z uczelniami spoza Europy) oraz z uczelniami z innych kontynentów (15 umów, uczelnie z USA, Argentyny, Australii, Brazylii, Meksyku, Kazachstanu, Singapuru, Korei Południowej).

O zaangażowaniu kadry ocenianego kierunku w rozwój umiędzynarodowienia kształcenia świadczy między innymi czynny udział przedstawicieli Wydziału w pracach Uniwersytetu Europejskiego Stars EU Alliance. Jest to międzynarodowe konsorcjum dziewięciu uczelni europejskich, którego działanie skupia się na wzajemnej wymianie w zakresie podnoszenia standardów prowadzenia prac naukowych i kształcenia (zagadnienia tematyczne opracowywane są w grupach Thematic Interest Groups).

Z perspektywy okresu podlegającego ocenie rozwija się stopień uczestnictwa naukowców z uczelni zagranicznych w realizacji programów kształcenia na ocenianym kierunku (2019/2020 – 2 pracowników, 2020/2021 – 7 pracowników, 2021/2022 – 22 pracowników, 2022/2023 – 19 pracowników, 2023/2024 – 26 pracowników, 2024/2025 – 26 pracowników). Są to naukowcy z uczelni europejskich (Włochy, Grecja, Niemcy, Turcja, Hiszpania, Norwegia, Portugalia, Czechy, Ukraina, Dania, Szwajcaria, Wielka Brytania, Węgry) oraz spoza Europy (USA, Chiny, Tajlandia, Malezja, Liban, Izrael, Brazylia, Chile). W trakcie ich pobytu na ocenianym kierunku prowadzą wykłady, uczestniczą w korektach projektów semestralnych i dyplomowych, w przeglądach oraz obronach prac dyplomowych. Ich zatrudnienie odbywa się w oparciu o programy Erasmus+ Staff Teaching Mobility, POWER i NAWA lub indywidualne umowy zlecenie. Kadra pracowników naukowych i dydaktycznych ocenianego kierunku tworzy bardzo aktywne środowisko w zakresie organizacji i uczestnictwa w międzynarodowych konferencjach, kongresach, warsztatach, projektach badawczych, wyjazdach studialnych, wykładach, wystawach i konkursach. W ramach współpracy z partnerskimi uczelniami pracownicy Wydziału odbywają systematyczne wyjazdy, których celem jest monitorowanie pobytu na tych uczelniach studentów ocenianego kierunku. Jedną z ważnych form umiędzynarodowienia kształcenia na ocenianym kierunku, opartą na intensywnych dwustronnych relacjach z uczelniami partnerskimi, jest tworzenie możliwości wykonywania prac dyplomowych z podwójnym promotorstwem oraz podwójnych dyplomów. Efekty w tym zakresie uzyskiwane są w ramach współpracy Wydziału i FH Münster.

Wydział prowadzi studia I i II stopnia w języku angielskim – ich programy są analogiczne z programami studiów w języku polskim. Rekrutowani są na nie studenci z Polski oraz z zagranicy. W realizację tych studiów angażowani są wykładowcy z Hiszpanii, Niemiec, Włoch, Wielkiej Brytanii i USA. Studenci z uczelni zagranicznych przyjeżdżający na krótkie okresy pobytu na Uczelni korzystają również z szerokiej oferty dodatkowych kursów prowadzonych w języku angielskim (łącznie 88 kursów).

Studenci ocenianego kierunku w bardzo szerokim zakresie korzystają z wymiany międzynarodowej realizowanej w ramach programów: Erasmus+, CEEPUS i POWER. Jednym z kluczowych elementów umiędzynarodowienia jest oferta studiów zagranicznych dla studentów ocenianego kierunku w Stanach Zjednoczonych na University of Tennessee. Jednocześnie Wydział stworzył ofertę dla studentów z tej uczelni w postaci programu na poziomie Undergraduate. Szeroka wymiana z tą uczelnią jest efektem systematycznie rozwijanej współpracy od 1992 roku.

W ostatnich latach utrzymują się wysokie porównywalne liczby studentów Wydziału wyjeżdżających na zagraniczne uczelnie z liczbami studentów przyjeżdżających na Wydział (w roku akademickim 2024/2025 – 88 studentów wyjeżdżających, 96 studentów przyjeżdżających). Studenci Wydziału korzystają również z możliwości przedłużania okresu studiów na zagranicznej uczelni oraz realizują semestralne praktyki zawodowe (na siódmym semestrze) w biurach projektowych na terenie krajów europejskich i w USA. Szczegółowe procedury organizacji wymiany międzynarodowej studentów uwzględniają mechanizmy uznawania efektów uczenia się uzyskiwanych w trakcie studiów na uczelni zagranicznej.

Studenci ocenianego kierunku uczestniczą w międzynarodowych warsztatach organizowanych zarówno przez Wydział, jak i w zagranicznych ośrodkach naukowych kształcących architektów (Tuluza, Freiburg, Drezno, Wiedeń, Fusio, Hawana, Lizbona, Portimao, Pavia, Rzym, Florencja, Palermo, Neapol, Ateny, Oslo, Lahti, Ryga, Praga).

Dla studentów z uczelni zagranicznych realizowane są programy kursów w języku angielskim zarówno na studiach inżynierskich, jak i magisterskich.

Studenci ocenianego kierunku uczestniczą aktywnie w ponadprogramowej ofercie dydaktycznej organizowanej przez Wydział w formie międzynarodowych studenckich warsztatów projektowych oraz w formie szkół letnich. Stałym elementem umiędzynarodowienia studiów na ocenianym kierunku są cykle wykładów prowadzonych przez profesorów wizytujących. Są one archiwizowane cyfrowo i udostępniane w serwisie Youtube Wydziału. W okresie oceny przeprowadzono ponad 70 tego typu wykładów – zostały one objęte umowami w ramach programów: POWER, Erasmus+, NAWA, Fulbright.

Wysokie standardy umiędzynarodowienia studiów na kierunku architektura umożliwia poziom zajęć z języków obcych prowadzonych na studiach I i II stopnia. Uzyskiwane w ich trakcie kompetencje pozwalają studentom podejmować studia na uczelniach zagranicznych w wielu językach obcych: angielskim, niemieckim i francuskim. Weryfikacja i ocena kompetencji językowych dokonywana jest na podstawie egzaminu językowego, przeprowadzanego przez lektorów ze Studium Języków. Stanowią one podstawę kwalifikacji studentów do wyjazdów na studia. Dodatkowo studenci wyjeżdżający poddawani są weryfikacji umiejętności w formie obowiązkowych internetowych testów językowych OLS. Uzupełniającym elementem przygotowania studentów w tym zakresie umiędzynarodowienia jest udział w warsztatach międzynarodowych oraz tzw. Blended Intensive Mobility Programs (BIP) w ramach Programu Erasmus+.

Zespół oceniający potwierdza bardzo wysoki poziom możliwości do rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów zapewnionych na Wydziale. Obejmują one głównie formy rzeczywistej mobilności, jak i warunki do realizacji form wirtualnych kontaktów międzynarodowych w zakresie nauki i kształcenia.

Efekty inicjatyw i działań podejmowanych w ramach umiędzynarodowienia procesu kształcenia na Wydziale poddawane są szczegółowemu monitoringowi. W jego ramach formowane są zestawienia statystyczne i sprawozdania, a na ich podstawie tworzone są programy doskonalące. Ich analiza potwierdza bardzo wysoki poziom osiągnięć, jaki uzyskuje oceniany kierunek w tym zakresie. Porównanie jednostkowych danych z okresu oceny świadczy o systematycznym podnoszeniu stopnia intensyfikacji umiędzynarodowienia, zarówno w zakresie aktywności naukowej pracowników, jak i dydaktycznej oraz w skali wymiany studentów.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Realizowane na ocenianym kierunku różnorodne formy umiędzynarodowienia procesu kształcenia zgodne są ze strategią Uczelni oraz koncepcją i celami kształcenia przyjętymi na Uczelni.

Uczelnia otwarta jest na kształcenie studentów z innych krajów. Studenci i pracownicy ocenianego kierunku mają zapewniony szeroki dostęp do form programów: Erasmus+, CEEPUS i POWER. Władze Wydziału zapewniają wsparcie finansowe w realizacji pozaprogramowych form kształcenia na kierunku architektura, takich jak udział w międzynarodowych warsztatach, wykładach, wystawach.

Rozpoznawalność kierunku architektura Uczelni na tle innych szkół kształcących architektów w kraju wynika z bardzo wysokiego poziomu umiędzynarodowienia procesu kształcenia oraz związków kadry z międzynarodowym środowiskiem zawodowym architektów i urbanistów. Świadczą o niej dane liczbowe charakteryzujące międzynarodową aktywność kadry ocenianego kierunku oraz międzynarodowy prestiż jej osiągnięć naukowych i projektowo-twórczych.

Zakres międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów kierunku architektura obejmuje: udział w różnorodnych formach wymiany w ramach umów bilateralnych; realizację wspólnych tematów dydaktycznych, studialno-projektowych i badawczych z uczelniami zagranicznymi z Europy, Ameryki Północnej, Ameryki Południowej, Azji, Australii; organizację i udział w międzynarodowych konferencjach, warsztatach, forach i wystawach; publikację i upowszechnianie efektów międzynarodowych doświadczeń w formie artykułów w czasopismach naukowych, referatach konferencyjnych, prezentacjach i wystawach.

Doświadczenia i efekty umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku architektura są systematycznie monitorowane i bilansowane. Formowane w tym procesie wnioski uwzględniane są w doskonaleniu koncepcji i programów studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Studenci kierunku architektura na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki otrzymują wszechstronne i kompleksowe wsparcie ze strony Uczelni, odpowiadające na ich indywidualne potrzeby.

Jednostka oferuje zróżnicowane formy wsparcia dydaktycznego, organizacyjnego, materialnego i merytorycznego. Osobą odpowiedzialną za pomoc studentom w sprawach codziennych jest

prodziekan ds. studenckich, mający szerokie kompetencje w udzielaniu studentom wsparcia dydaktycznego i organizacyjnego, będąc również odpowiedzialnym za rozstrzyganie skarg i wniosków, a także spraw indywidualnych studentów. Nauczyciele akademicki udzielają wsparcia dydaktycznego studentom również poza zajęciami, w tym na prowadzonych konsultacjach w wymiarze przynajmniej dwóch godzin zegarowych tygodniowo. Studenci pierwszego roku przechodzą szkolenie BHP oraz szkolenie z praw i obowiązków studenta, a dodatkowo mogą skorzystać z przygotowanego przez samorząd studenci niezbędnika, który pomaga im odnaleźć się w nowej rzeczywistości Uczelni. Wsparcia studentom udziela również wykwalifikowana kadra pracowników administracyjnych, którzy rozwiązują indywidualne problemy studentów i pomagają im w codziennych sprawach związanych ze studiowaniem. Pomoc studentom oferowana jest również przez pracowników technicznych, odpowiedzialnych między innymi za laboratoria i pracownie specjalistyczne.

Poza zajęciami dydaktycznymi, studenci ocenianego kierunku mogą korzystać z infrastruktury Uczelni. Sale projektowe i wykładowe są im udostępniane, tak samo, jak liczne przestrzenie wypoczynku i relaksu. Z sal dydaktycznych korzystają również koła naukowe i samorząd studencki, które poprzez swoją działalność również udostępniają je studentom. Studenci mogą także korzystać z infrastruktury sportowej Centrum Sportu i Rekreacji w ramach oferty zajęć pozadydaktycznych i Klubu Uczelnianego AZS. Infrastruktura podlega regularnym przeglądom, także z udziałem studentów, którzy mogą swoje uwagi co do infrastruktury i wyposażenia zgłaszać za pośrednictwem wydziałowego samorządu studentów.

Uczelnia skutecznie zachęca studentów do udziału w działalności naukowej i odpowiednio ich do tego przygotowuje. Studenci kierunku architektura mogą zaangażować się w działalność dwudziestu dwóch kół naukowych funkcjonujących na Wydziale. Uczelnia partycypuje w kosztach związanych z działalnością naukową studentów poprzez liczne dofinansowania wyjazdów na konferencje naukowe, udział w warsztatach i wizjach lokalnych czy kosztach publikacji. Studenci-naukowcy mogą skorzystać także z indywidualnej ścieżki kształcenia. Wsparcie finansowe ze strony Uczelni zostało przez studentów ocenione na wystarczającym poziomie, który pozwala na realne zaangażowanie się w działalność naukową. Członkowie kół naukowych na przestrzeni ostatnich 3 lat brali udział w wielu konferencjach naukowych (w tym międzynarodowych) i opublikowali 38 artykułów naukowych jako autorzy lub współautorzy. Wsparcie zawodowe i w wejściu na rynek pracy realizowane jest przez Biuro Karier PK. Biuro zajmuje się pośrednictwem zawodowym, publikowaniem ofert pracy i staży dla studentów, przeprowadzaniem testów predyspozycji zawodowych, pomaganiem w napisaniu CV i przygotowaniu do procedur rekrutacyjnych. Biuro Karier prowadzi również serwis internetowy, będący pomostem między studentami a pracodawcami, gdzie również pracodawcy mogą samodzielnie zamieszczać oferty pracy. Współprowadzi także ankietę badania losów absolwentów.

Uczelnia wspiera wyróżniających się studentów w działalności sportowej, naukowej lub artystycznej, głównie poprzez możliwość uzyskania stypendium rektora dla najlepszych studentów. System pomocy materialnej funkcjonuje na Uczelni zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W Uczelni bardzo sprawnie funkcjonuje Klub Uczelniany AZS, który prowadzi dwadzieścia jeden sekcji wyczynowych i rekreacyjnych, co zachęca studentów do angażowania się w ten rodzaj aktywności dodatkowych. Studenci-artysty z kolei mogą przede wszystkim zaangażować się w występy chóru akademickiego „CANTATA”.

Do osiągania wysokich wyników w nauce studenci motywowani są przez Uczelnię na kilka sposobów. Studenci zaangażowani naukowo mogą starać się o przyznanie stypendium z własnego funduszu

stypendialnego Uczelni na zasadach określonych w regulaminie przyznawania stypendiów. Studenci pierwszego roku studiów I stopnia, którzy w semestrze zimowych uzyskali najwyższe wyniki w nauce, mogą ubiegać się o przyznanie nagrody „Student Lider pierwszego roku”. Kolejnym motywatorem funkcjonującym na Uczelni jest konkurs „Dyplom Roku”, za najlepszą pracę dyplomową inżynierską i magisterską w kategoriach: architektura i urbanistyka, urbanistyka i planowanie przestrzenne, konserwacja zabytków i architektura krajobrazu. Powyższe motywy zostały przez studentów podczas spotkania z zespołem oceniającym uznane za skuteczne i realnie zachęcające do uzyskiwania wyższych wyników w nauce.

Wsparcie psychologiczne realizowane jest poprzez Akademicki Punkt Konsultacji Psychologiczno-Pedagogicznych, działający na Uczelni. Konsultacje prowadzone są w różnych budynkach Uczelni, co zapewnia ich większą dostępność, a dodatkowo osoby potrzebujące mogą umówić się na spotkanie w trybie online.

System wsparcia dostosowany jest do potrzeb różnych grup studentów, w tym studentów z niepełnosprawnościami. Działania związane ze wsparciem tej grupy studentów koordynuje Centrum Dostępności, które pomaga w dostosowaniu materiałów dydaktycznych i warunków zaliczeniowo-egzaminacyjnych, wsparciu technologicznym i psychologicznym, tłumaczeniu na język migowy, kontakcie z prowadzącymi. Centrum prowadzi także wsparcie psychologiczne i organizuje szkolenia równościowe dla całej społeczności akademickiej. Uczelnia dostosowana jest infrastrukturalnie dla osób ze specjalnymi potrzebami, zapewniony jest dostęp architektoniczny do wszystkich pomieszczeń w budynkach, w których odbywają się zajęcia, są one wyposażone w windy i toalety przystosowane w pełni do korzystania z nich przez osoby ze specjalnymi potrzebami.

Uczelnia przewiduje liczne podmioty wewnętrzne, do których można zgłosić się w sprawie złożenia skargi lub wniosku. Skargi można zgłaszać ustnie, pisemnie lub drogą elektroniczną, a także w sposób anonimowy za pośrednictwem skrzynki prodziekańskiej dostępnej dla studentów. Dokumentami wskazującymi sposoby składania skarg i wniosków są regulamin studiów, wewnętrzna polityka antydyskryminacyjna wprowadzona Zarządzeniem Rektora nr 73 z dnia 16 lipca 2024, a także wewnętrzna polityka antymobbingowa wprowadzona Zarządzeniem Rektora nr 42 z dnia 23 kwietnia 2025. W Uczelni działa również Centrum Wsparcia Społeczności Akademickiej, zajmujące się zwiększeniem świadomości społeczności akademickiej Uczelni na temat zagrożeń psychospołecznych poprzez odpowiednią edukację – organizację szkoleń, e-kursów, seminariów, webinarów i materiałów informacyjnych. Wymienione dokumenty i podejmowane działania zapewniają bezpieczeństwo studentów w sposób kompleksowy. Studenci podczas korzystania z laboratoriów są zapoznawani z zasadami BHP przez prowadzących zajęcia.

Na Wydziale aktywnie działa Wydziałowa Rada Samorządu Studenckiego, współtworząca ogólnouczelniany Parlament. Wsparcie organizacyjne otrzymywane przez samorząd ze strony Władz Wydziału i pracowników Uczelni zachęca studentów do podejmowania dodatkowej aktywności społecznej w tym organie. Środki finansowe przeznaczane na cele studenckie odpowiadają zapotrzebowaniu i pozwalają na sprawne funkcjonowanie. Samorząd ma wpływ na program studiów, regulamin studiów i świadczeń materialnych, a także w dużej mierze jest odpowiedzialny za prowadzenie regularnych przeglądów wsparcia udzielanego studentom.

Na Uczelni prowadzone są z udziałem studentów regularne przeglądy wsparcia udzielanego studentom głównie poprzez działania samorządu studenckiego za pomocą ankiet wypełnianych przez studentów i absolwentów. Studenci mogą ocenić praktykę zawodową, pracę nauczycieli akademickich, działania

dziekanatu/sekretariatu jednostki dydaktycznej, system motywacyjny. Absolwenci z kolei wypełniają ankietę monitorowania losów absolwentów po 6 miesiącach i 3 latach od ukończenia studiów. Ankiety są opracowywane i analizowane przy współpracy samorządu studenckiego i Wydziałowych Komisji ds. Dydaktycznych i ds. Jakości Kształcenia, a wyniki tych ankiet wykorzystywane są w działaniach doskonalących system wsparcia.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie udzielane studentom ocenianego kierunku ma charakter stały i systemowy, będący odpowiedzią zarówno na indywidualne potrzeby studentów, jak i te obejmujące całą ich społeczność. Uczelnia zapewnia wsparcie dydaktyczne i organizacyjne i motywuje studentów do osiągania lepszych wyników w nauce wprowadzonymi rozwiązaniami. Odpowiednie wsparcie otrzymują również studenci chcący rozwijać się naukowo, sportowo, artystycznie lub społecznie. Wsparcie udzielane studentom-naukowcom jest rozbudowane i wielopłaszczyznowe, co przekłada się na liczne konferencje i publikacje naukowe z ich udziałem. Uczelnia zapewnia wsparcie psychologiczno-pedagogiczne, a także sposoby zgłaszania i rozpatrywania skarg i wniosków, przeciwdziałania przemocy, mobbingowi i dyskryminacji. Studenci ze specjalnymi potrzebami otoczeni są odpowiednim wsparciem, co pozwala im na pełne uczestnictwo w życiu akademickim. Samorząd studencki otrzymuje odpowiednie wsparcie organizacyjne i finansowe, biorąc także czynny udział w ocenie systemu wsparcia studentów, który jest na bieżąco monitorowany, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje o procesie kształcenia i programie studiów są publicznie dostępne dla interesariuszy za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, strony Wydziału, a także poprzez Biuletyn Informacji Publicznej i system RAD-on.

Strony internetowe Uczelni dostarczają wszelkich niezbędnych informacji o procesie kształcenia. Program studiów, zawierający wszystkie składowe wymagane rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2018 r. poz. 1861, z późn. zm.), dostępny jest zarówno dla studentów, jak i kandydatów na głównej stronie internetowej, stronie internetowej Wydziału, a także podstronie stworzonej specjalnie na potrzeby rekrutacji. Studenci w łatwy sposób mają również dostęp do organizacji roku akademickiego, semestralnego rozkładu zajęć, a także wszystkich kart grup zajęć. Regulamin studiów i świadczeń materialnych czy informacja o odbywaniu praktyk zawodowych także znajdują się na stronie internetowej.

Informacje przedstawiane są w sposób łatwy i zrozumiały, gwarantujący łatwość zapoznania się z nimi dzięki spełnieniu wymogów dostępności cyfrowej. Odbiorcy wewnętrzni i zewnętrzni, w tym osoby z niepełnosprawnościami, mogą skorzystać z menu dostępności, gdzie dodatkowo możliwy jest do ustawienia kontrast strony, wielkość liter, odstępy między tekstami, nasycenie, interfejs przyjazny dla dysleksji. Można skorzystać także ze screen readera dla osób z niepełnosprawnością wzroku, który odczyta tekst znajdujący się na stronie. Strona i BIP dostępne są również w języku angielskim, co umożliwia zapoznanie się z publikowanymi treściami interesariuszom nieposługującym się językiem polskim.

Uczelnia publikuje kompleksowe informacje dla kandydatów na studia. Wymagane dokumenty rekrutacyjne, obowiązujące regulaminy, sposoby rekrutacji i selekcji kandydatów, a także jej harmonogram, informacje o egzaminie wstępnym są dostępne publicznie z dedykowanej podstrony rekrutacyjnej. Informacja obejmuje szczegółowe warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji.

Za informacje dotyczące wsparcia technicznego i merytorycznego w zakresie obsługi systemów IT, w tym kształcenia na odległość, odpowiada Centrum Cyfryzacji PK. Dane dotyczące systemów IT dostępne są na specjalnej podstronie, ułatwiającej znalezienie wszelkich informacji.

Dla interesariuszy zewnętrznych Uczelnia również przygotowała dedykowaną podstronę, łatwą do odnalezienia z poziomu głównej strony internetowej. Mogą znaleźć informacje o współpracy Uczelni z podmiotami zewnętrznymi, realizowanych projektach, a także o działającym w Uczelni Klubie Biznesu, zrzeszającym właśnie przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych.

Uczelnia zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce udostępnia na BIP sprawozdania finansowe z wykorzystania środków przeznaczonych na cele studenckie, w tym na działalność samorządu studenckiego.

Aktualność, rzetelność i zrozumiałość informacji udostępnianych publicznie są regularnie monitorowane przez Wydziałową Komisję ds. Dydaktycznych i Komisję ds. Jakości Kształcenia, a także przez samorząd studencki, do którego mogą w tej sprawie zgłaszać się ze swoimi uwagami studenci, o czym są poinformowani i co zostało potwierdzone podczas spotkania zespołu oceniającego ze studentami. Uwagi i analizy wykorzystywane są w działaniach doskonalących.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Uczelnia zapewnia publiczny dostęp do wszystkich informacji dla interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w sposób kompleksowy. Przekazywane są one za pośrednictwem głównej strony internetowej Uczelni, strony Wydziału, Biuletynu Informacji Publicznej. Informacje przedstawiane są w sposób zapewniający do nich dostęp jak najszerszemu gronu odbiorców, w tym osobom z niepełnosprawnościami i posługującym się językiem innym niż polski.

Uczelnia udostępnia w wielu miejscach program i plan studiów, spełniające wymagania rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, a także karty grup zajęć czy harmonogram roku akademickiego i zajęć semestralnych. Regulaminy i akty prawne dostępne są w łatwy do odnalezienia sposób. Kandydaci mogą pozyskać szczegółowe informacje dotyczące rekrutacji i selekcji na studia, w tym wymagania wstępne, harmonogram, niezbędne dokumenty czy informacje o egzaminie wstępnym. Także interesariusze zewnątrzni znajdą niezbędne dla siebie informacje na dedykowanej podstronie.

Dostęp do informacji publicznych jest stale monitorowany przez różne grupy interesariuszy, w tym studentów za pośrednictwem samorządu studenckiego. Zbierane dane są analizowane przez Komisję Wydziału Architektury i wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Zarówno na poziomie Wydziału, jak i Uczelni wyznaczone zostały ciała sprawujące nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem architektura. Statut Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki (Załącznik do uchwały nr 68/o/09/2024 z 25 września 2024 r.) oraz Regulamin Organizacyjny Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki (Załącznik do Zarządzenia

nr 145 Rektora PK z dnia 19 grudnia 2024 r.) oraz Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia na Politechnice Krakowskiej (Załącznik do Zarządzenia nr 52 Rektora PK z dnia 12 czerwca 2024 r.), określają w sposób przejrzysty kompetencje i zakres odpowiedzialności poszczególnych gremiów lub osób, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia, w tym na kierunku architektura. Odpowiedzialność merytoryczna, organizacyjna i administracyjna nad kształceniem oraz doskonaleniem jakości kształcenia, w tym programu studiów spoczywa na Wydziale i należy do obowiązków Dziekana. Kompetencje i zakres odpowiedzialności Dziekana obejmują m.in. zatwierdzanie szczegółowego planu zajęć prowadzonych na Wydziale, dokonywanie rozdziału zajęć dydaktycznych między jednostki organizacyjne Wydziału, wyrażanie zgody na prowadzenie zajęć dydaktycznych przez osoby niezatrudnione na Uczelni, podejmowanie decyzji dotyczących współdziałania w sprawach dydaktycznych z innymi wydziałami oraz pozawydziałowymi jednostkami organizacyjnymi Uczelni. Na Wydziale funkcjonuje Kolegium Wydziałowe, które jest ciałem doradczym i opiniodawczym Dziekana, a do jego zadań należy wyrażanie opinii w sprawach organizacyjnych, osobowych, finansowych i dydaktycznych oraz zatwierdzanie programów studiów i studiów podyplomowych, z zastrzeżeniem efektów uczenia się, które zatwierdza Senat.

Nadzór merytoryczny nad kierunkiem studiów sprawuje Wydziałowa Komisja ds. Jakości Kształcenia, w skład której wchodzi pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia – jako przewodniczący, przedstawiciele katedr, przedstawiciele studentów wskazanych przez Wydziałową Radę Samorządu Studentów, przedstawiciele Komisji Jednostek Pozawydziałowych ds. Jakości Kształcenia. Zadania Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia to między innymi: nadzór nad wdrażaniem procedur WSZJK, przygotowanie harmonogramów, nadzór nad przebiegiem oraz analiza wyników działań kontrolnych i doskonalących, analiza, ocena i opracowanie uwag dotyczących zmian w programach studiów, przygotowanie raportu oceny jakości kształcenia na Wydziale oraz sugestii dotyczących działań naprawczych i doskonalących. WKJK działa na podstawie Zarządzenia nr 52 Rektora PK z dnia 12 czerwca 2024 r. w sprawie funkcjonowania na Uczelni Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Na Wydziale działa również: pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia, który jest przewodniczącym WKJK oraz wchodzi w skład Senackiej Komisji ds. Jakości Kształcenia. Przy Wydziale działa również Rada Pracodawców. W skład piętnastoosobowej Rady wchodzi zaproszeni przedstawiciele: pracodawców z pracowni architektonicznych, administracji różnego szczebla zatrudniających architektów z obszaru działania Wydziału oraz Małopolskiej Izby Architektów. Jej zadaniem jest wyrażanie opinii na temat dostosowania programów studiów na Wydziale i założonych efektów kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów i studiach podyplomowych do potrzeb rynku pracy oraz oczekiwanych od absolwentów Wydziału kompetencji w zakresie wiedzy, umiejętności i postaw społecznych. Powołanie Rady stworzyło możliwość szybkiego i właściwego reagowania na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego przy opracowywaniu koncepcji kształcenia, w tym jej profilu, celów i rozwoju tej koncepcji oraz efektów uczenia się i zmian w programie studiów.

Na poziomie Uczelni decyzyjność związana z procesem kształcenia i odpowiedzialność za jakość kształcenia sprawowana jest przez: Rektora, Prorektora ds. kształcenia i współpracy z zagranicą, Senacką Komisję ds. Jakości Kształcenia. Zakres kompetencji Prorektora ds. kształcenia i współpracy z zagranicą to między innymi: nadzór nad zasadami kształcenia i realizacją procesu dydaktycznego, nadzór nad procesem uruchamiania i likwidowania kierunków studiów oraz aktualizowaniem programów studiów, współpraca Uczelni z instytucjami dokonującymi akredytacji kierunków studiów

prowadzonych we współpracy z jednostkami zagranicznymi, współpraca Uczelni z uczelniami w ramach programu Erasmus, organizacja rekrutacji cudzoziemców na studia, studia podyplomowe i inne formy kształcenia, utrzymywanie i rozszerzanie współpracy międzynarodowej w zakresie dydaktyki, prowadzeniem umów dotyczących współpracy międzynarodowej. Do kompetencji Senackiej Komisji ds. Jakości Kształcenia należy między innymi: przygotowuje opinie na temat WSZJK na Uczelni, przygotowuje modyfikacje WSZJK, podejmuje inicjatywy mające na celu stałe doskonalenie WSZJK, tworzy i draża procedury związane z właściwym funkcjonowaniem WSZJK.

Na Wydziale podstawową rolę w procesie projektowania programów studiów pełni Wydziałowa Komisja ds. Dydaktyki.

Zasady projektowania, dokonywania zmian i zatwierdzania programów studiów są uregulowane procedurami Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia: WSZJK-07-2014-Procedura tworzenia studiów pierwszego i drugiego stopnia, WSZJK-02-2013-Procedura kontroli i modyfikacji liczby punktów ECTS, WSZJK-09-2014-Procedura kontroli programów kształcenia. W kompetencjach Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki leży przygotowanie projektu modyfikacji programu kształcenia dla kierunku studiów prowadzonego przez Wydział. Podstawą do modyfikacji programu kształcenia są przede wszystkim: zalecenia i uwagi zawarte we wniosku o modyfikację programu kształcenia, sugestie i zalecenia zawarte w raporcie Biura Karier, wymagania i zalecenia Polskiej Komisji Akredytacyjnej, sugestie i zalecenia stowarzyszeń i organizacji zawodowych. Opracowany projekt modyfikacji programu kształcenia dla kierunku studiów prowadzonego przez Wydział weryfikuje i akceptuje Wydziałowa Komisja ds. Jakości Kształcenia. Jako ostateczne efekty działań Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki związane z monitorowaniem oraz doskonaleniem programów studiów oraz procesu kształcenia to między innymi duża modyfikacja programu studiów, który został uruchomiony w roku akademickim 2022/2023, polegająca na dostosowaniu do potrzeb rynku pracy i uelastycznienie wyboru przedmiotów. Obecnie, po zebraniu opinii dotyczących funkcjonowania wprowadzonych zmian, trwają prace nad propozycją kolejnej aktualizacji.

W okresie pandemii pojawiło się dużo innowacji dydaktycznych związanych przede wszystkim z wykorzystaniem nowoczesnych technologii komunikacyjnych i prezentacji treści. Kadra dydaktyczna szybko opanowała umiejętności posługiwania się współczesną technologią informacyjno-komunikacyjną i sprawnie wykorzystywała je do prowadzenia zajęć w trybie zdalnym lub hybrydowym. Obecnie, narzędzia informatyczne do komunikacji zdalnej oraz zdobyte doświadczenie kadry, dają możliwości prowadzenia wykładów w formie zajęć zdalnych oraz służą wsparciu procesu dydaktycznego i są ważnymi elementami komunikacji ze studentami. W przypadku konieczności realizacji studiów w trybie zdalnym zarówno Uczelnia, Wydział, jak i sami nauczyciele są przygotowani do korzystania z narzędzi i techniki kształcenia na odległość.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów zawarte w uchwałach Senatu Uczelni właściwych dla danego roku akademickiego. Obecnie obowiązuje Uchwała Senatu Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki nr 52/d/06/2024 z dnia 26 czerwca 2024 r. w sprawie warunków, trybu, sposobu przeprowadzania oraz terminu rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia prowadzone w roku akademickim 2025/2026.

Przeprowadzana jest systematyczna i kompleksowa ocena programów studiów obejmująca ich kluczowe aspekty (efekty uczenia się, potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe w tym zależność między przedmiotami, metody kształcenia, metody weryfikacji,

praktyki, obsada zajęć, infrastruktura dydaktyczna). Bieżące monitorowanie programu studiów na kierunku architektura wchodzi w zakres doraźnych prac – ostatnia zmiana została wdrożona od roku akademickiego 2022/2023, a obecnie trwają prace nad modyfikacją programu studiów. Celem tych działań jest korekta zdiagnozowanych niedoskonałości programu oraz poprawa satysfakcji studentów ze studiowania.

Ocena programu studiów bazuje na wynikach analiz miarodajnych i wiarygodnych danych i informacji. Podczas dokonywania systematycznej analizy programu studiów wykorzystywane są zarówno metody formalne, jak i nieformalne. Metody formalne to przede wszystkim ankietyzacja, realizowana w formie elektronicznej (alternatywnie papierowej), w tym przede wszystkim: ankiety studenckie – ocena nauczyciela akademickiego, wykonywane dwa razy w roku zgodnie z procedurą WSZJK-10-2014-Procedura oceny nauczycieli akademickich dokonywanej przez studentów w zakresie dydaktyki oraz hospitacji zajęć prowadzonych zgodnie z procedurą WSZJK-11-2014-Procedura oceny nauczycieli na podstawie hospitacji, a także ankiet badania losów absolwentów oraz ankiet, którą wypełniają studenci po zakończeniu praktyk zawodowych. W ramach opinii w ankiecie oceny nauczycieli studenci mogą wyrazić swoje zdanie w sprawie formy, zakresu i treści prowadzonych zajęć. Opinie te są corocznie analizowane i poddawane dyskusji w ramach Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia oraz na Kolegium Wydziału. Wszystkie oceny i opinie są weryfikowane i analizowane przez Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości Kształcenia. Oceny pozytywne stanowią podstawę do tworzenia listy rankingowej najlepiej ocenianych przez studentów dydaktyków roku. Oceny negatywne są analizowane i w razie konieczności są wdrażane działania naprawcze w postaci rozmów, wyjaśnień, zaleceń. Ankiety absolwenta pozwalają zweryfikować m.in. przydatność efektów uczenia się na rynku pracy. Raporty ukazują również skuteczność kształcenia, możliwości zatrudnienia i pracy w zawodzie architekta. Bardzo cenne są również opinie zawarte w aneksach do raportów, w których absolwenci wyrażają swoje zdanie z perspektywy upływu czasu.

Zbierane opinie mają realny wpływ na organizację kształcenia na kierunku architektura, w tym między innymi: dokonano bieżącej modyfikacji programu nauczania oraz treści poszczególnych przedmiotów, kładąc nacisk na praktyczne aspekty wykonywania zawodu architekta, ograniczono liczbę wydruków wielkoformatowych projektów, zmniejszono obowiązek przemieszczania się studentów pomiędzy budynkami Wydziału podczas jednego dnia poprzez kumulację, w miarę możliwości, zajęć dydaktycznych w jednym obiekcie.

Sposoby nieformalne to wszelkiego rodzaju organizowane przez Wydział ankiety doraźne, kontakty z samorządem studenckim, a także nieformalne rozmowy prowadzących przedmioty ze studentami po zakończeniu modułu. Ważne jest rozwiązanie polegające na zorganizowaniu przez Wydział skrzynki dla studentów na przekazywanie anonimowych uwag i spostrzeżeń. Władze Wydziału przyglądają się każdej sprawie i starają się rozwiązywać problemy w sposób polubowny, doprowadzając do konsensusu między stronami. Sprawy związane z jakością kształcenia, w tym przeglądem, monitoringiem i zmianami w programie studiów są dyskutowane na posiedzeniach Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki, Kolegium Wydziału, a także Senatu, w którym biorą udział przedstawiciele studentów.

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów kierunku architektura bazuje przede wszystkim na procedurze WSZJK-3-2013-Procedura kontroli weryfikacji stopnia osiągnięcia założonych efektów kształcenia oraz WSZJK-1-2013-Procedura organizacji i nadzoru nad sesjami egzaminacyjnymi i WSZJK-16-2012-Procedura archiwizacji dokumentacji dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się realizowana jest na podstawie wystawianych ocen z przedmiotów realizowanych w trakcie studiów, ocen uzyskiwanych w trakcie egzaminów, ale również brane są pod uwagę: oceny prac dyplomowych, opinie przygotowywanych przez promotorów oraz recenzje prac dyplomowych, wyniki egzaminów dyplomowych. Gromadzone i analizowane są również sprawozdania z instytucji, w których studenci odbywają praktyki zawodowe. Na ocenianym kierunku nauczyciele akademicki i opiekunowie praktyk oceniają w sposób bezpośredni osiągnięcie efektów uczenia się przez studentów uczestniczących w zajęciach. Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana jest poprzez metody i kryteria oceniania zawarte w karcie przedmiotu. Corocznie WKJK przeprowadza analizę stopnia osiągania efektów uczenia się. Analiza dotyczy skuteczności studiowania i osiąganych wyników. Przydatność efektów uczenia się na rynku pracy lub w dalszej edukacji, Uczelnia sprawdza między innymi poprzez opinie wyrażane przez pracujących studentów, bazując na opiniach uzyskanych w ankiecie kierowanej do absolwentów.

Nadzór nad procesem dyplomowania jest realizowany na podstawie procedur: WSZJK-13-2020-Procedura weryfikacji i archiwizacji prac dyplomowych w Akademickim Systemie Archiwizacji Prac na PK, WSZJK-15-2022-Procedura nadzoru nad jakością procesu dyplomowania. Nadzór sprawuje Pełnomocnik dziekana ds. jakości kształcenia. Wszystkie prace dyplomowe na Wydziale poddawane są obligatoryjnej ocenie antyplagiatowej w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym. Uczelnia posiada formalny mechanizm weryfikacji prac dyplomowych z zakończonego cyklu kształcenia. Procedurę realizuje Dziekan Wydziału, wybierając losowo prace dyplomowe do oceny i przekazując uwagi promotorom i recenzentom ocenianej pracy. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że Uczelnia w przepisach szczegółowych dotyczących dyplomowania na kierunku architektura ustanowiła rolę sprawozdawcy zewnętrznego oraz określiła formę i zastosowanie sporządzanych przez niego raportów. Ponadto zapewnia coroczną dyskusję dotyczącą egzaminów i prac dyplomowych z udziałem egzaminatorów zewnętrznych, w tym również pochodzących z zagranicznych jednostek współpracujących.

Na doskonalenie i realizację programu studiów na kierunku architektura wpływ mają zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i zewnętrzni. Udział obu tych grup jest zapewniany poprzez zdywersyfikowane kanały komunikacyjne, które umożliwiają wyrażanie opinii w warunkach ich nieobecności na Uczelni, jak w przypadku wprowadzenia czasowych ograniczeń w jej funkcjonowaniu. W systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni – nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia w szczególności jako członkowie gremiów wydziałowych i uczelnianych, a także studenci, którzy w sposób bezpośredni w tym poprzez system ankiet lub pośredni poprzez Wydziałową Radę Samorządu Studentów wyrażają opinie, a także mają swoich przedstawicieli w gremiach wydziałowych i uczelnianych.

Na proces kształcenia mają również wpływ interesariusze zewnętrzni. Władze Uczelni i Wydziału utrzymują bardzo dobre kontakty z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Podtrzymują je, angażując się i zapraszając do współpracy lokalnych przedsiębiorców z branży związanej z architekturą. Wydział formalizuje współpracę poprzez Radę Pracodawców. Część nauczycieli akademickich jest równocześnie pracownikami firm branży związanej z szeroko rozumianą architekturą lub prowadzi własną działalność w tym zakresie. Bardzo istotne są również kontakty nieformalne, które pozwalają na pozyskanie informacji dotyczących oczekiwań otoczenia społeczno-gospodarczego i na tej podstawie dostosowanie i uprządkowanie programu studiów tak, aby umiejętności absolwentów były zgodne z oczekiwaniami rynku pracy. Przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych konsultują i opiniują program studiów, treści wybranych przedmiotów oraz uzyskiwane przez studentów kompetencje.

Wydział utrzymuje kontakty ze swoimi absolwentami i zbiera dane na ich temat, a także pozyskuje od nich opinie dotyczące zrealizowanego programu studiów.

Wnioski z oceny programu studiów oraz warunków jego realizacji są wykorzystywane w doskonaleniu programu i sposobów jego realizowania. Na tej podstawie wprowadzane są bieżące zmiany w programie studiów.

Uczelnia prowadzi również monitoring wyników zewnętrznych ocen jakości kształcenia dokonanych przez Polską Komisję Akredytacyjną. Ponadto doskonalenia programu kształcenia na kierunku architektura wykorzystywane są wyniki zewnętrznych ocen jakości kształcenia w postaci raportów: Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych oraz Royal Institute of British Architects. Obecnie kierunek posiada akredytację KAUT do 2029 roku oraz RIBA do 2027 roku. Wnioski z systematycznej oceny programów studiów są wykorzystywane do ich ustawicznego doskonalenia, jak również w planowaniu wykorzystania najnowszych osiągnięć dydaktycznych oraz nowoczesnej technologii edukacyjnej.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest skuteczny nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem architektura poprzez wyznaczenie osób i gremiów odpowiedzialnych za kierunek oraz określenie ich kompetencji i zakresu obowiązków, w tym obowiązków w zakresie zapewniania i doskonalenia jakości kształcenia. W odniesieniu do zatwierdzania, zmiany oraz wycofania programu studiów obowiązują regulacje wewnętrzne określające przebieg procesu projektowania i zatwierdzania nowego programu studiów, procedurę wprowadzania zmian do programu obowiązującego oraz wzory dokumentów wykorzystywanych w dokumentowaniu programu studiów i wprowadzanych zmian. Na Wydziale prowadzona jest systematyczna ocena jakości kształcenia obejmująca ocenę programu studiów na kierunku architektura. Ocena ta jest przeprowadzana w oparciu o wiarygodne źródła umożliwiające pozyskanie informacji zwrotnej od różnych interesariuszy procesu nauczania i uczenia się, w tym od studentów oraz pracodawców. Wyniki tej oceny są wykorzystywane w modyfikacji i doskonaleniu programu studiów i warunków jego realizacji na kierunku architektura.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

brak

Rekomendacje

brak

Zalecenia

brak